

به نام خداوند جان و خرد

فرهنگ جامع تماشاخانه‌های ایران

اداره کل هنرهای نمایشی و انجمن هنرهای نمایشی ایران

پژوهش: ناصر حبیبیان، غزال رحمان‌پور

زیر نظر: جلال تجنگی

مدیر هنری: مسعود نوروزی

عکس: غزال رحمان‌پور، فائزه دائمی، آرمین گلدوست

گروه مهندسی نقشه:

ایمان غلامی‌نژاد، علی اکبر ردایی، لیلا اسفینی فراهانی، امید قهرمانلویی

دیجیتال و رایانه: میثم صفوی

با سپاس از:

مهدی شفیعی، مدیر کل هنرهای نمایشی

ارمغان بهداروند، رئیس انجمن هنرهای نمایشی ایران

اتابک نادری، مهدی حاجیان، مجید داخ، لیلی غفاری، علی ایزدی، لیلا پاشاپور

فاطمه عزتی‌نژاد، فاطمه عسگر بیوکی، روح‌اله ایرجی



فرهنگ جامع
تماتنا خانه های
ایران

مقدمه

تئاتر و معماری از هم سوا نیستند. غفلت از معماری تئاتر، غفلت از ذات تئاتر است. بی‌توجهی به مکان اجرا، تئاتر را از هویت و معنا تهی خواهد کرد. گسترده‌تر از این، معماری امروز ما، مکانهایی که در آن زندگی می‌کنیم، جلوه، تظاهری بیرونی، شمایل و عرضه‌ای از همان شیوه زیست و اندیشه ماست.

غفلت از کار، دیدن، مشاهده و عینیت، پراکسیس، کارِ تئاتر و پژوهش تئاتر را به بیراه کشانده است. طی سالهای گذشته، حجم آثار پژوهشی در زمینه تئاتر و به طور کلی حجم آثار منتشر شده در هر زمینه‌ای رشد چشمگیری داشته اما پیداست بیشتر این حجم، شامل آثاری است که به کار کسی نمی‌آید و هیچ کس نمی‌خواند. بی‌ریشگی عمده‌ای از مطالعات و پژوهشهای تئاتر معاصر ایران، در آن است که به جای پایبندی به واقعیت و فاکت‌های موجود و دسته‌بندی دقیق و علمی، تنها در تون مفاهیم سطحی و شرح نفسانیات می‌دمند و واژه‌ها را در ناکجا پرواز می‌دهند که جز خارج کردن حجم بی‌خاصیت مقاله و کتابهای بی‌مصرف حاصلی ندارد.

در میان این احجام نادقیق، وقتی از «تئاتر ما» صحبت می‌شود چه شعاعی را دربر می‌گیرد؟ آیا شامل تئاتر مراغه یا میناب هم می‌شود؟ یقیناً کسانی که درباره «تئاتر ما» صحبت می‌کنند اطلاعات متقنی درباره تئاتر استان‌ها و شهرهایی نظیر گناوه، فسا، سیرجان، اسفراین، اهر، ملایر، شوش، بزم و پارس آباد مغان در اختیار ندارند و در بهترین وضعیت تنها متکی به تجربیات شخصی و بسیار محدود خویشند زیرا که هیچ منبع جامع و مستندی وجود ندارد. اساس پژوهش پیش رو، بر مطالعه میدانی و فاکت‌هاست. برای درک وضع موجود تئاتر ایران، و یا هر چه غیرتئاتر، جز رفتن، دیدن، جستن، فیش‌برداری و صورت‌بندی منظم و سپس تحلیل آن، چه می‌توان کرد؟!

بخش نخست از فرهنگ جامع تماشاخانه‌های ایران بر اساس پژوهش، مشاهده و بازدید تالارهای نمایش ۱۰ استان کشور شامل همدان، قزوین، لرستان، یزد، گلستان، خراسان شمالی، گیلان، شهرستانهای تهران، قم و البرز، پیش از این آماده و به صورت نسخه الکترونیکی در پرتال «ایران تئاتر» در دسترس همگان قرار گرفت. اینک بخش دوم از این پژوهش شامل ۱۲ استان به قرار ذیل به همان شیوه ارائه می‌شود: زنجان، اردبیل، آذربایجان شرقی، آذربایجان غربی، کردستان، کرمانشاه، ایلام، مرکزی، اصفهان، چهارمحال و بختیاری، مازندران، سمنان.

۱

منشأ معماری و ساخت تالارهای موسوم به "چند منظوره" با اینکه اروپایی است اما در معماری ایران شکل و هیكلی تقریباً متفاوت از آن منظور یافته است. سالن چند منظوره به نوعی از معماری اشاره دارد که ملهم از معماری تالارهای قاب‌عکسی و پروسنیوم ایتالیایی است. این تالارها تنها برای اجرای تئاتر ساخته نمی‌شود و سخنرانی، مراسم تودیع معارفه، جنگ و مناسبت‌ها، جشن و همایش و اجتماعات هم در آن بطور گسترده برگزار می‌شود. در گذشته و در اصل، مضیقۀ بودجه و امکانات باعث بوجود آمدن چنین شکلی در معماری شده است اما باید اذعان داشت امروزه توجه بیشتر و در دستور ساخت قرار دادن بلک‌باکس‌ها، به جای صحنه‌های قاب‌عکسی، علاوه بر صرفۀ اقتصادی، کارایی مؤثرتری در پی خواهد داشت. طی دهه‌های اخیر، بلک‌باکس‌ها، به دلیل ایجاد ارتباط بی‌تفاخر و امکان چیدمان‌های وسیع‌ترشان برای طراحی صحنه، بسیار مورد توجه و استقبال هنرمندان قرار گرفته‌اند. علاوه بر این بلک‌باکس‌ها می‌توانند کارکرد چند منظوره هم داشته باشند و پاسخگوی نیاز برنامه‌های غیرتئاتری هم باشند. تا کنون بیش از ۹۰ درصد تالارهای ساخته شده دولتی در کشور بصورت قاب‌عکسی هستند.

۲

تکیه دولت، نخستین تماشاخانه به شیوه جدید در ایران است که سال ۱۳۵۱ خورشیدی تأسیس شد. شش سال پس از آن، در سال ۱۳۵۷، تماشاخانه دارالفنون گشایش یافت. تئاترهایی که به سبک فرنگی اجرا می‌شد به هیچ وجه تماشاگر عام نداشت و تنها برای دربار و شاه اجرا می‌شد. مقارن همین زمان ارمانۀ تبریز، تهران و رشت هم در ساخت و بنای مکان‌های نمایشی پیشگام شدند اما همچنان تماشاگران آنها شامل عموم مردم نبود. هنگامۀ انقلاب مشروطه اجرای تئاتر در پارک و باغ و محوطه‌های باز بیش از پیش رونق گرفت. انقلابیون تئاتر را به میان عموم مردم کشاندند و از این پس تماشاخانه‌های خصوصی موج تازه‌ای از اجراهای تئاتر را پدید آوردند. تئاترهایی که تماشاگرانی از طیف‌های گسترده بدان راه یافته بود. تأسیس "سالن تئاتر آرامیان" تبریز توسط موسیو آرامیان، "تئاتر ملی" در تهران توسط محقق‌الدوله، "تالار آوادیس" در رشت توسط آوادیس هوردانانیان مورد توجه و استقبال خاص و عام قرار گرفت. غیر از موارد معدودی، تا دهۀ چهل صاحبان تماشاخانه‌ها عموماً دولت و حاکمیت نبود و روند ساخت و ساز و تأسیس تماشاخانه‌ها بطور خصوصی ادامه داشت. با اینحال گاهی حمایت‌های پراکنده دولتی از بعضی تماشاخانه‌ها صورت می‌گرفت. اما برای نخستین بار سال ۱۳۴۴ خورشیدی تماشاخانه سنگلج (۲۵ شهريور) توسط دولت ساخته شد و حتی هنرمندان و عواملی هم به عنوان کارمند به استخدام آن درآمدند. از این زمان هم شکل جدیدی از تئاتر و هم رویۀ تازه‌ای از تماشاخانه‌سازی در ایران بوجود آمد. نسل جدیدی از نمایشنامه‌نویسان، کارگردانان و بازیگران پا به عرصه گذاردند و متناسب با آن معماری تازه‌ای هم در سر و شکل تئاتر قوام یافت. تماشاخانه سنگلج هنوز هم جزو معماریهای کم‌نظیر تئاتر ایران است که معمار آن مهندس یوگنی آفتانديليان بود. او بعدها دو تالار مهم دیگر هم ساخت: تالار وحدت (رودکی) و تالار فخرالدین اسعد گرگانی (تئاتر گرگان). روند ساخت و ساز تئاترهای دولتی با تأسیس اداره تئاتر، تئاتر شهر و کارگاه نمایش ادامه یافت اما از سویی دیگر تئاترهای خصوصی بیشتر در انحصار برنامه دستجات و گروه‌های موسوم به لاله‌زاری و کاباره‌ای درآمدۀ بود. با وقوع انقلاب و آغاز جنگ تحمیلی، تئاتر و تماشاخانه‌ها کمتر مجالی برای استقبال عموم یافت. این وضعیت تا چند سال بعد و بازسازی ویرانی‌ها هم ادامه یافت. در این مدت و طی دهۀ ۶۰ و ۷۰ برگزاری جشنواره تئاتر فجر سهم بسزائی در رونق و حیات تئاتر داشته است. چند سالی است که روند ساخت و ساز تماشاخانه‌های خصوصی و دولتی سرعتی بیش از گذشته یافته است. پژوهش پیش رو، فرهنگ جامع تماشاخانه‌های ایران، معرفی کلیۀ اماکن اجرای نمایش در سطح کشور است.

۳

بیش از ۹۰ درصد یافته‌های این پژوهش، میدانی است و باقی آن با مراجعه به اسناد و کتابخانه‌ها و مراجع معتبر تهیه شده است. یافته‌ها شامل معرفی کلیۀ آمفی‌تئاترها و سالن‌های موجود در شهرهای مختلف ایران است که بصورت فعال و یا غیرفعالند که در حال حاضر در دسترس

عموم قرار دارند و یا دسترسی به آن برای عموم ممکن است و به ویژه قابلیت اجرای تئاتر دارند. این معرفی به انضمام نقشه تماشاخانه‌ها، اطلاعات رقمی هر سالن و تصاویر از نماهای عمومی و جزئی آن است. این اماکن معمولاً زیر نظر وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی، شهرداری، آموزش و پرورش، بخش خصوصی و یا نهادهای دانشگاهی هستند. اما غیر از این، نهادهایی دیگر نیز بعضاً واجد سالنهایی برای اجرای تئاتر هستند؛ نهادهایی نظیر هلال احمر، سپاه، بسیج، استانداری و فرمانداری. عموم اماکنی که در شهرهای مختلف مشهور به اجرای تئاتر هستند و گروه‌های تئاتری در آن اجرا داشته‌اند زیر نظر وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی قرار دارند و از این نظر این پژوهش دربرگیرندهٔ اطلاعات مشروح این اماکن است. پس از این شهرداری‌ها و آموزش و پرورش و اماکن دانشگاهی به ترتیب در اولویت موضوع قرار دارند. به دلیل آنکه سالنهای زیرمجموعهٔ آموزش و پرورش و اماکن دانشگاهی عموماً برای استفادهٔ دانش‌آموزان و دانشجویان در نظر گرفته شده‌اند دسترسی دیگر نهادها و عموم مردم به آنها کمتر امکانپذیر است. با این وجود این نهادها نیز چنانچه آمفی‌تئاترهایشان واجد امکانات مؤثری بوده مانع پژوهش و مطالعهٔ ما نگردیده و از قلم نیفتاده‌اند. به سخن دیگر، گرچه پژوهش حاضر دربرگیرندهٔ اطلاعات جامع تالارهای فعال در زمینهٔ نمایش کشور است با اینحال در برخی موارد از تالارهای غیرفعالی که امکان تهیهٔ اطلاعات جامع و دقیق از آنها وجود داشته نیز غفلت ننشده و به گسترده‌تری پژوهش افزوده است. همچنین اطلاعات و داده‌های محوطه‌های روباز و میدانی که در شهرهای مختلف برای اجرای نمایش مورد استفاده قرار می‌گیرند نیز آورده شده است.

۴

در این اثر، با مشاهده حضوری و فیش برداری، شهر به شهر و استان به استان، اطلاعات دقیق و مستندات هر تماشاخانه، ثبت و منظم شده است. اطلاعات و داده‌ها به صورت طبقه‌بندی شده با تفکیک استانی و به ترتیب الفبا در پی یکدیگر آمده است. گزارشها دربارهٔ معماری، ابزار و وسایل کاملاً با دقت ثبت شده و مربوط به وضعیتی است که در همان روز و ساعت بازدید مشاهده شده است. با این حال مواردی نظیر تعداد پرژکتورهای شبکهٔ نورخان و یا منابع نوری سالم همواره در معرض تغییر است. گاهی ممکن است دیمر بنا به دلایلی موقتاً در دسترس نبوده باشد. به همهٔ این موارد اشاره شده و هدف این بوده تا تصویری شفاف از همان وضعیت مشاهده شده به نظر مخاطب برسد. اول هر بخش پس از مقدمه‌ای کوتاه درباره موقعیت جغرافیایی استان و وضعیت تئاتر و مختصری دربارهٔ تاریخ و یا تماشاخانه‌های آن، فهرست تالارهای هر استان، چه فعال و چه غیرفعال، در جدولی آمده که بر اساس حروف الفبا، به ترتیب نام شهرستانها منظم شده است. پس از این، تالارهای هر شهرستان به ترتیب اهمیت و اولویت فعالیتهای تئاتری، و نه ترتیب الفبایی نامشان، در پی هم آمده‌اند. در هر جدول فهرست، ردیفهایی که با رنگی، غیر از رنگ زمینه برجسته شده نشان دهندهٔ آن است که در صفحات بعد بطور مشروح و مبسوط بدانها پرداخته شده و این یعنی عموم تالارهای فعال و همچنین اغلب تالارهایی که پیش از این فعال بوده‌اند و یا قابلیت فعالیت دارند اما تا کنون مورد استفاده قرار نگرفته‌اند و از نظر امکان اجرای تئاتر واجد اهمیت هستند. اطلاعات جامع هر تماشاخانه شامل سه دسته است: «توصیفی و تحلیلی»، «رقمی» و «تصویری».

در عکاسی از فضاهای داخلی و خارجی برای آنکه تصاویر به واقعیت، دید طبیعی چشم انسان، نزدیک‌تر باشد و ماهیت مستندگونهٔ آن حفظ شود از لنز واید پرهیز شد و برای عموم تصاویر از لنز نرمال استفاده گردید. تصاویر شامل نماهای کلی و جزئی و زوایای مختلف تالار تماشا و صحنه، سقف صحنه، اتاق فرمان، سقف سالن تماشا، سالن انتظار و نمای بیرون تالار، بالکن، پشت صحنه و امکانات فنی است. از تصاویر جزئی هم عموماً این اطلاعات قابل مشاهده و برداشت خواهد بود: پوشش کف و دیوارها، اتاق گریم و فضاهای اضافی پشت صحنه، موقعیت اتاق فرمان، موقعیت دستگاه ویدئو پروژکشن و پرده نمایش، موتور مکانیکی پرده، چیدمان صندلی و میلمان تالار، سیستم خنک‌کننده و گرمایش، تجهیزات آتش‌نشانی، پلکان سن، راهروهای سالن تماشا، دیمر نور و میکسر صدا و امکانات خاصی نظیر درب ویژهٔ دکور و راهروی پشت صحنه؛ نقشهٔ ترسیمی تالار و پلان شماتیک هم بخشی دیگر از اطلاعات تصویری است. مبنای تهیه پلان و نقشهٔ تالارها بیش از آنکه شامل اطلاعات مهندسی بنا باشد بر اساس نیاز هنرمندان و مواردی که برای ایشان اهمیت دارد طراحی شده است. پلان شماتیک هم برای معرفی کلیت فضای صحنه و تالار و ورود و خروجها آورده شده.

پلانهایی که ترسیم شده، عموماً پلانهایی است که با مراجعهٔ حضوری گروه پژوهش در داخل تالار برداشت شده و ممکن است با نقشهٔ معماری ساختمان و یا تالار تفاوت داشته باشد. در اینجا منظور از نقشه معماری، نقشه‌ای است که ساختمان یا تالار بر اساس آن ساخته شده است. این نقشه‌ها ممکن است بنا بر ملاحظاتی، هنگام ساخت بنا توسط پیمانکاران، بطور دقیق، اجرا نشده باشد. بنابراین اندازه‌ها و ابعادی که پلانهای این کتاب بر اساس آن ترسیم شده مربوط به پس از ساخت و احداث سالن است و بر اساس وضعیت موجود و شکل فعلی و اجراشدهٔ تالارهاست. در مواردی نظیر تالار فخرالدین اسعد گرگانی به واسطهٔ ارزش تاریخی و دقت کم‌نظیر معماری آن، همان نقشه و پلان اصلی معماری آورده شده است.

۵

تا کنون اطلاعاتی با جامعیت و به صورت طبقه‌بندی شده از تماشاخانه‌های کشور وجود نداشته است. تنها کتاب در این زمینه همان "تماشاخانه‌های تهران از ۱۲۴۷ تا ۱۳۸۹ خورشیدی" است که توسط همین نگارنده و خانم آقاحسینی نگاشته شده که ۷ سال پیش منتشر شد؛ با اینکه خیلی زود نایاب شد اما تا کنون رغبت و مجالی برای انتشار مجددش نیافته‌ایم.

در به ثمر رسیدن این اثر، تلاش گروه مهندسان نقشه و دقت چشم‌فرسای مسعود نوروزی در گرافیک و صفحه‌آرایی سهمی به سزا داشته است. در همهٔ مراحل انجام کار، نگاه دقیق و شکیبایی آقای جلال تنجنگی همراه اثر و گروه پژوهش بوده و بسیار مؤثر واقع شده است. لطف بی‌دریغ مجید داخ در تهیهٔ فهرست اولیهٔ تالارها بسیار کمک‌رسان بود. انجام این پژوهش اگر با حساسیت فرهنگی و درایت آقای مهدی شفیعی، مدیر کل هنرهای نمایشی نبود، شاید هیچگاه به ثمر نمی‌رسید. همچنین حمایت رئیس انجمن هنرهای نمایشی ایران، آقای بهداروند، کارکنان این انجمن و کارکنان اداره کل هنرهای نمایشی بسیار راهگشا بود. آقای اتابک نادری و همکاران کوشایشان در امور استانیهای اداره کل هنرهای نمایشی سنگ تمام گذاشتند. از همت عالی همهٔ آنان سپاسگزاریم.

حفظ و نگهداری تماشاخانه‌ها

هر اقلیمی بافت و موقعیت ویژهٔ خود را دارد. سه استان گیلان و گلستان و مازندران بواسطهٔ بارندگی و رطوبت بالا نوعی از مصالح و یا تجهیزات را در بنای تماشاخانه‌ها می‌طلبید که یقیناً با انواعی که در بوشهر و هرمزگان مورد استفاده قرار می‌گیرد متفاوت است. به همین قیاس، از یکسو رویه‌ها و برنامه‌ریزی‌های یکسان، در مدیریت کلان مناطق مختلفی که از نظر جغرافیایی و اقلیمی با یکدیگر متفاوتند باعث هدررفت و استهلاک منابع محسوب می‌شود و از سوی دیگر به آن دلیل که هر اقلیمی واجد پتانسیل و امکاناتی خاص و گاهی منحصربفرد است، مدیریت یکسان باعث بی‌توجهی به منابع محلی و هدر رفتی مضاعف می‌شود. به عنوان مثال، ابنیه‌های وسیع و تاریخی و در عین حال بلااستفاده یزد و کرمان و کاشان، با صرف هزینه‌هایی به مراتب کمتر از احداث آمفی‌تئاترهای تیپ، پتانسیلی مناسب برای استفاده به عنوان اماکن نمایشی محسوب می‌شوند. یا از منظری دیگر، با اینکه سال‌هاست کار احداث آمفی‌تئاتر در برخی شهرها به دلایل کمبود بودجه رها شده چه بسا پتانسیل‌های موجودی در همان شهرها مغفول مانده. مثلاً در شهر هرسین سالهاست دو تالار بناست ساخته شود که همواره کمبود بودجه باعث تعلل در کار ساخت آنها شده است. از سویی سالن سینما انقلاب هرسین یک تالار منحصربفرد در سراسر استان کرمانشاه محسوب می‌شود که سالهاست بلااستفاده و تعطیل شده اما به نظر میرسد با صرف هزینه و زمانی به مراتب کمتر از دو تالار مذکور، بهره‌وری اقتصادی و فرهنگی بیشتری خواهد داشت. این در حالی است که از سال گذشته گروه‌های فعال تئاتر هرسین تنها سالن اجرایشان در مجتمع فرهنگی هنری این شهر را هم از دست دادند چرا که سیم‌کشی غیراصولی اتاق فرمان باعث آتش‌سوزی کامل این سالن گردید. اینها نمونه‌هایی مختصر اما گویا از برخی کاستی‌هایی است که با توجهاتی جزئی، نتایج بهتری را به ثمر خواهد رساند.

غیر از اینها، مسائل عمده‌ای که کارکرد تالارهای ادارات فرهنگ و ارشاد اسلامی در شهرستانها را تحت تأثیر قرار می‌دهد استفاده مکرر دیگر ارگانها و نهادهای دولتی و غیردولتی شهر، نظیر فرمانداری، شهرداری، آموزش و پرورش، از آنهاست. استفادهٔ مکرر این نهادها، هر روز بر استهلاک بنا و تجهیزات تالارها می‌افزاید در صورتی که در اغلب موارد آنها بصورت کاملاً رایگان از این تالارها برای برگزاری سخنرانی و همایش‌های مختلف استفاده می‌کنند. عموماً ایشان چندان در قید کمک به تجهیز یا لااقل تقبل بخشی از هزینه‌های مربوط به حفظ و نگهداری تالار هم نیستند. این در حالی است که اداره فرهنگ و ارشاد شهرستان هم بواسطهٔ ملاحظات مختلف چندان قدرت منعی در برابر ایشان نمی‌تواند داشته باشد. این مشکلات در مراکز استانها و برای تالارهای اصلی شهر که عموماً در تملک اداره کل فرهنگ و ارشاد اسلامی استان قرار دارند دوچندان است چرا که مرکزیت استان باعث ازدیاد برگزاری برنامه‌های گوناگون توسط نهادهای مختلف در این تالارها می‌شود و هنرمندان مجال چندانی برای کار نمی‌یابند. تالار هنر زنجان و تالار آیینه اراک نمونه‌هایی از این وضعیت محسوب می‌شوند.

از سویی دیگر عمده مشکلات تالارهای بازدید شده در همهٔ استانها و شهرها عدم صرف یا تخصیص هزینه به منظور حفظ و نگهداری تالارهاست. بیشتر این تالارها با کیفیت‌های متفاوت طی یکی دو دههٔ اخیر ساخته شده‌اند. یعنی عمر بیشترشان شاید به بیست سال نرسد با اینحال به علت عدم وارسی و هزینهٔ به موقع برای حفظ و نگهداری آن در برخی موارد بسیار مستهلک و فرسوده شده‌اند. از جملهٔ موارد فرسودگی که در بیشتر آنها مشترک است به این شرح است: عدم ایزوگام به موقع پشت بام و نم‌زدگی دیوارها و سقف، پوسیدگی و یا از کار افتادگی سیستم تهویه و گرمایشی و خنک‌کننده، فرسودگی صندلی‌های سالن تماشا و از نظر فنی از کار افتادن و نیاز به تعمیر تجهیزات اتاق فرمان از جمله میز کنترل نور و صدا. باز در برخی موارد کار تا آنجا پیش رفته که هزینهٔ آب و برق مدتها پرداخت نشده و باعث قطعی نیازهای اولیه و بالتبجیه متروک ماندن تالاری شده است. یک نکتهٔ بسیار مهم در افزایش سرعت استهلاک و بالابردن هزینه‌های مربوط به تجهیزات فنی، از جمله دیمر نور و میکسر صدا در اتاق فرمان، عدم آشنایی کارکنان و یا هنرمندان با این تجهیزات است. چنانکه به نظر میرسد ارائهٔ یک برنامه‌ریزی ساده برای آموزش نحوهٔ کار کارکنان سمعی بصری و یا واحدهای فرهنگی هنری ادارات فرهنگ و ارشاد و فعالان انجمن هنرهای نمایشی شهرستانها با این دستگاه‌ها بیش از هر مورد دیگری کارساز خواهد بود.

عمده تجهیزات آتش‌نشانی تالارهای مورد پژوهش کپسول آتش‌نشانی و سپس شستی‌هشدار دهنده و سیستم اعلان آتش و پس از آن فایرباکس است که عموماً هم این تجهیزات فعال نیستند. چه بسا شلنگ‌های آب فایرباکس‌ها پوسیده و نشتی داشته باشند. در برخی موارد کارکنان مجتمع‌های فرهنگی و مسئولان تالارها به طرز کار با کپسول آتش‌نشانی مسلط نیستند که قاعدتاً این مشکل هم براحتی با هماهنگی واحدهای آموزش آتش‌نشانی در شهرها و استانهای مختلف برای کارکنان ادارات و هنرمندان قابل رفع خواهد بود.

پرده‌های مکانیکی در تالارهایی که کار نمی‌کنند و نیاز به تعمیر دارند عموماً از ناحیهٔ موتور و سیم یکسلشان نیاز به تعمیر دارند. برخی تالارها از فضای پشت صحنه بی‌بهره‌اند برخی دیگر فضای پشت صحنه‌اشان راه به بیرون از تالار ندارد. یعنی اگر حین اجرای اثر ضرورتی برای عوامل پشت صحنه پیش بیاید تنها راه خروج از مقابل دیدگان تماشاگران خواهد بود. برخی تالارها فاقد بالابر و یا هر امکان دیگری جهت تعویض و تجهیز پرژکتورهايند.

غیر از این موارد که به صورت مشترک در عموم تالارها به عنوان مسائل و مشکلات اصلی شناخته شد بصورت جزئی در مقدمهٔ هر استان و باز به صورت جزئی‌تر در بخش توضیحات هر تالار، بررسی و اشاره شده است.

راهنمای تماشاخانه‌ها

صحنه نمایش با توجه به شکل ارتباطی میان تماشاگر و صحنه به طور عمومی به این اشکال قابل تقسیم است: یک سویه، دو سویه، سه سویه، میدانی و محیطی. صحنهٔ قاب‌عکسی یا پروسنیوم، رایج‌ترین نوع صحنه و به صورت یک سویه است. این نوع صحنه تحت تأثیر رنسانس و توجه به ژرفانگری و پرسپکتیو بوجود آمد. پرسپکتیو ابتدا در نقاشی تأثیر عمیق و گسترده‌ای گذارد و پس از سرایت به معماریِ تئاتر، معماران ایتالیایی در عوضِ قاب گرفتنِ نقاشی، صحنه را قاب گرفتند و به قاب عکسی یا پروسنیوم شهرت یافت. از اواسط قرن بیستم BLAK BOX هم به عنوان معماری تازه‌ای برای تئاتر در سراسر جهان فراگیر و محبوب هنرمندان شد. با توجه به انواع چیدمان جایگاه تماشا، بهترین بلک‌باکس‌ها سالن‌هایی هستند که امکان چیدمان سه سویه، دوسویه، یکسویه، میدانی و محیطی را فراهم می‌سازند. در صحنهٔ میدانی تماشاگران گرداگرد صحنه را احاطه می‌کنند و در صحنهٔ محیطی، تماشاگر در محیط اجرا قرار می‌گیرد و پیرامون تماشاگر تبدیل به صحنهٔ نمایش می‌شود.



تالار میدانی؛ قم



بلک باکس شمس؛ بجنورد



تالار قاب عکسی فخرالدین اسعد گرگانی

گزارش‌ها دربارهٔ معماری، ابزار و وسایل کاملاً با دقت ثبت شده و مربوط به وضعیتی است که در همان روز و ساعت بازدید مشاهده شده است. مثلاً مواردی نظیر تعداد پرژکتورهای شبکهٔ نورخان و یا منابع نوری سالم همواره در معرض تغییر است. گاهی ممکن است دیمر بنا به دلایلی موقتاً در دسترس نبوده باشد. به همهٔ این موارد اشاره شده و هدف این بوده تا تصویری شفاف از همان وضعیت مشاهده شده به نظر مخاطب برسد. در جدول زیر اصطلاحات و واژه‌های استفاده شده و معانی موردنظر آمده است.

تالار

آمفی‌تئاتر، تالار اجتماعات و سالن، عموماً، با نام تالار آمده است

فعال / غیر فعال

معیار فعال و غیر فعال، صرفاً بر حسب فعالیت‌های تئاتری و دسترسی عموم به تالارهاست. ممکن است تالاری که در اینجا “غیر فعال” عنوان شده در سایر زمینه‌های هنری و فرهنگی فعال به شمار آید و یا به دلیل تعلق به نهادهایی نظیر آموزش و پرورش و دانشگاه، صرفاً در دسترس دانش‌آموزان و دانشجویان بوده و در موارد معدودی در دسترس عموم باشد.

چندمنظوره

یعنی در تالار موردنظر علاوه بر اجرای تئاتر، برگزاری کنسرت، برگزاری همایش و جلسات اداری و آموزشی و سخنرانی هم معمول است

مالک

شخص حقیقی و یا حقوقی صاحب تالار یا ملک

بهره‌بردار

شخص حقیقی و یا حقوقی که در حال حاضر از تالار یا ملک استفاده می‌کند و یا در رهن و اجارهٔ اوست

مجموعه مستقل

به تماشاخانه‌هایی گفته می‌شود که جزو بخشی از فضاها یا ادارای و یا غیراداری دیگر نیست.

طبقهٔ همکف

در مجتمع و یا ساختمانهای آپارتمانی، طبقات به این ترتیب شمرده شده: طبقهٔ همکف، طبقهٔ اول، طبقهٔ دوم، و تا آخر

نوع صحنه

تالارهای این پژوهش عموماً بر دو نوع است یکی قاب عکسی که همان پروسنیوم ایتالیایی است و از قرن هفدهم در معماری تئاتر متداول شده است. البته در بسیاری موارد این پژوهش، تالارها، قواعد صحنه قاب عکسی را ندارند اما با اغماض بدین عنوان نامیده شده‌اند. دیگری نوع BLACK BOX یا همان جعبه سیاه است که در قرن بیستم متداول شده است. در برخی موارد هم نوع صحنه، سمینار عنوان شده و یعنی برای اجرای تئاتر معمول و مناسب نیست.

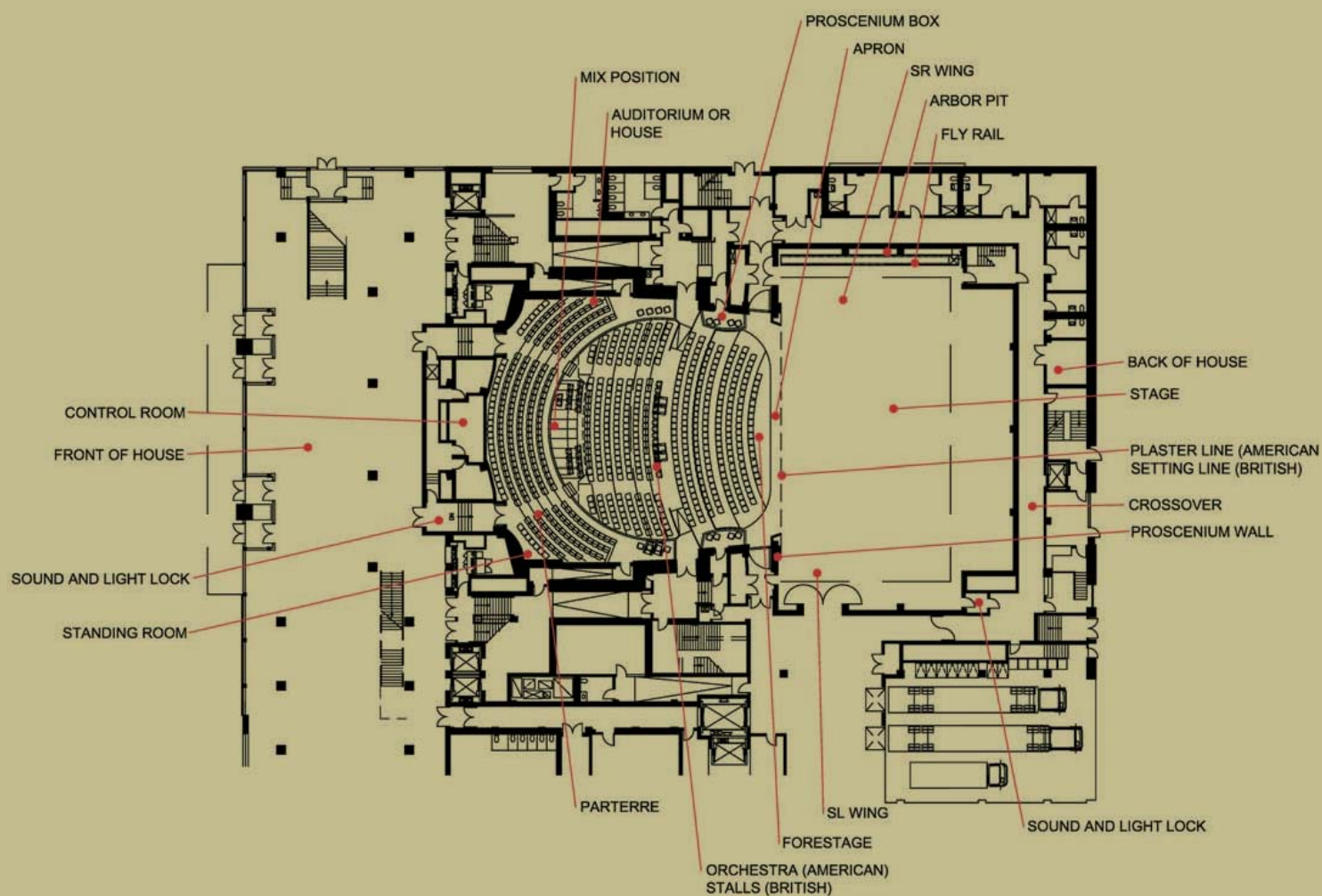
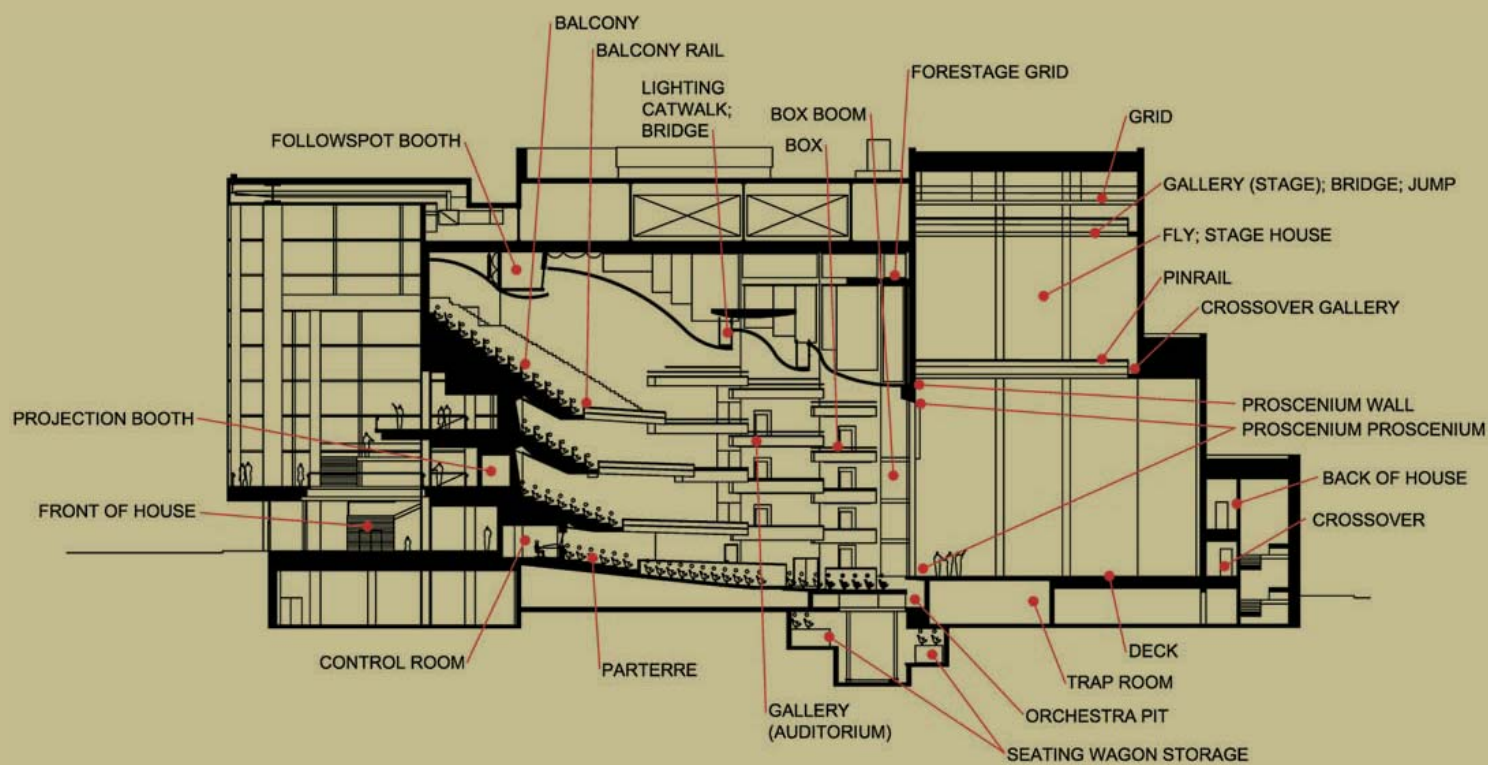
پوشش کف و دیوارها

منظور ظاهر دیوار یا کف صحنه و تالار است و از این نظر با جنس کف و یا دیوار متفاوت است. چه اینکه ممکن است جنس دیوار، آجر باشد اما پوشش آن MDF

تجهیزات آتش‌نشانی عموما بر سه نوع است؛ کپسول آتش‌نشانی که از یک لیتری تا ۱۴ لیتری آن سبک محسوب می‌شود و انواع بزرگتر آن نظیر ۵۰ لیتری، سنگین و بصورت چرخ‌دار است. شستی هشداردهنده عموماً جعبه‌های کوچکی نصب شده در راهروها، دیوار سالن، کنار دربهای ورود و خروج تالار و اتاق فرمان هستند که با شکسته شدن شیشهٔ مخصوص پیامی به مرکز آتش‌نشانی ارسال می‌کند و پس از آن عملیات برنامه‌ریزی برای خاموشی آتش آغاز خواهد شد. FIRE BOX جعبه آب آتش‌نشانی و یکی از بهترین سیستمها برای خاموش کردن آتش است که در محلهایی نظیر راه پله‌های اضطراری، کنار دربهای ورودی تالار یا دیوار کنار صحنه نصب شده و شامل لوله‌های شلنگ قطوری است که آتش‌نشانان نیز در خاموش کردن آتش از آن استفاده می‌کنند
گرمایش و خنک‌کننده هواساز یکی از اصلی‌ترین دستگاه‌های تهویه مطبوع، برای تامین هوای مطبوع و با دستیایی به دما و رطوبت مناسب است. در چیلرها، از آب جهت انتقال سرما یا گرما استفاده میشود و باعث خنک شدن یا گرم شدن محیط می‌گردد. تفاوت آنها با کولرهای گازی در این است که دارای توان و ظرفیت بسیار بالاتری است. ایرواشر دستگاهی است که برای غبارگیری و زدودن آلودگی هوا، رطوبت زنی، رطوبت‌گیری و خنک‌سازی هوا به کار می‌رود. معمولاً ایرواشر بصورت مستقل و یا بعنوان جزئی از هواسازها و دیگر سیستمهای تهویه مطبوع مورد بهره‌برداری قرار می‌گیرد. کولرگازی و اسپیلت هم انواع مختلفی دارد که دیواری، ایستاده و پرتابل (قابل حمل) از آن جمله‌اند. هنوز هم در برخی تالارهای نمایش از بخاری گازسوز به عنوان تنها سیستم گرمایشی استفاده می‌شود که به هیچ وجه ایمن نیست.
پرده منظور پرده‌های مخمل جلوی صحنه است که ممکن است کناره‌رو یا بعضاً بالاپایین رونده باشند و ممکن است سیستم جمع و باز شدن آن بصورت دستی و بوسیلهٔ اهرم امکان‌پذیر باشد یا مکانیزه و تنها با فشار کلید یا شاسی، بطور مکانیکی و به کمک موتور الکتریکی و سیم‌بکسل متصل به آن انجام پذیرد. موتور دیجیتالی هم نوع جدیدتری است که بدون سیم‌بکسل کار می‌کند.
جاذب صوتی و عایق صوتی جاذب صوتی(Acoustic Absorber) و عایق صوتی (Acoustic Isolator) از نظر فنی با یکدیگر تفاوت دارند. جاذب‌های صوتی از نویز موجود در فضای ساختمان می‌کاهند اما در جلوگیری از ورود نویز به داخل ساختمان چندان مؤثر نیستند. در عین حال برای جلوگیری از ورود اصوات بیرون به درون ساختمان از عایق استفاده می‌شود.
دیمر کنترل نور در اغلب اتاق فرمان‌ها بوسیلهٔ دیمر انجام می‌گیرد. دیمر سیستم کاهنده و یا افزایشندهٔ روشنایی منابع نوری است.
نورافکن همان نور تخت است که تنها به منظور روشنایی صحنه و نور عمومی استفاده می‌شود. پروژکتور اسپات(نقطه‌ای) بوسیلهٔ لنز محدبی که مقابل منبع نوریش قرار داده شده اشعه‌های متمرکزی بر صحنه می‌تابد. پروژکتور پروفیل اسپات دو لنز دارد که قدرت تمرکز نوری را به کیفیت دقیقتری بر صحنه می‌تاباند. فالو اسپات‌ها تعقیب‌کننده‌های نوری هستند که به صورت دستی یا موتوری و پنل کنترل هدایت می‌شود. نورهای ترنر بیشتر برای زدودن سایه‌های اضافی در اقسامی نظیر سه، چهار و شش کاسه‌ای کاربرد دارند. عموما لامپ‌های پروژکتورها ۵۰۰، ۱۰۰۰ و ۲ هزار وات هستند.
آمپلی‌فایر و میکسر صدای تولیدی هر منبعی توسط آمپلی فایر تقویت و تفکیک می‌شود. میکسرهای صوتی لاین‌های مختلف صدا را پس از ترکیب، در قالب یک صدا خارج می‌کند و در طول این فرایند دامنهٔ صداها تغییر می‌کند و با پردازشگرها، تغییراتی در آن ایجاد می‌شود. این صدا سپس به بلندگوها ارسال می‌شود. در این میان پاورها هم تقویت‌کننده هستند.

طول سرتاسری
دراز‌ترین فاصله از دیوار انتهای صحنه تا دیوار انتهای سالن تماشا
عرض سرتاسری
همراستا با ردیف‌های جایگاه تماشاگران شامل درازترین فاصله بین دو دیوار سالن تماشا. گاهی ممکن است اندازهٔ عرض سرتاسری و دهانهٔ صحنه و عرض سن یکی باشد.
دهانه صحنه
فاصلهٔ عرضی بین دو دهانهٔ صحنه
عمق سن
دراز‌ترین فاصله از دیوارهٔ انتهای صحنه تا لبهٔ سن؛ یعنی شعاع آپرون هم جزو آن است
عرض سن
فاصلهٔ عرضی بین دیوارهای صحنه
ارتفاع صحنه
دراز‌ترین فاصله از کف سن تا سقف تالار
ارتفاع قابل دید صحنه
متناسب با نوع صحنه شامل فاصلهٔ کف سن تا زیر تاج پروسنیوم یا قاب صحنه، سقف تالار، شبکهٔ فلزی نور سقف است. به طور کلی ارتفاع قابل دید صحنه شامل بیشترین ارتفاعی است که تماشاگر ردیف اول از کف سن تا بالا می‌بیند.
ارتفاع سن
اختلاف سطح بین کف سالن تماشا تا کف صحنه
ارتفاع سالن در جلو
فاصلهٔ کف تا سقف سالن تماشا که از جلوی ردیف اول اندازه‌گیری شده
ارتفاع سالن در انتها
فاصلهٔ کف تا سقف سالن تماشا که از پشت ردیف آخر اندازه‌گیری شده
تعداد پلکان سن
تعداد پلکانی که از کف سالن تماشا برای رسیدن به کف صحنه تعبیه شده
تعداد پلکان کف سالن
چیدمان ردیف‌های تماشاگران در سالن‌های تماشا یا بر حسب شیب ۳۰ تا ۴۵ درجه است یا بوسیلهٔ پلکان‌ها صورت می‌گیرد. اغلب در این حالت بر روی هر پلکان یک ردیف صندلی چیده می‌شود.
تعداد ردیف‌ها
تعداد ردیف‌های جایگاه تماشاگران
فاصله بین دو ردیف
فاصلهٔ پشت تا پشت صندلی‌های بین دو ردیف
ابعاد صندلی
ابعاد نشیمن صندلی تماشاگران
عرض راهرو
عرض راهرو سالن تماشا که محل رفت و آمد تماشاگران است
※ در جدول اندازه‌ها، اساس «متر» است و البته بدیهی است که ۸٫ یعنی ۸۰ سانتی‌متر.

جدول اصطلاحات متداول تماشاخانه‌ها	
اصطلاح پارسی	اصطلاح انگلیسی
پیش صحنه؛ قوس جلوی صحنهٔ نمایش	Apron
جایگاه محور اتصالات؛ محورهای کنار صحنه برای استقرار وزنه‌های تعادل	Arbor pit
سالن تماشا؛ جایگاه تماشاگران	Auditorium
پشت صحنه؛ فضای پنهان از دید تماشاگر که در اختیار بازیگران و عوامل قرار دارد	Back of house (BOH), backstage
بالکن؛ طبقهٔ بالا از متعلقات سالن تماشا	Balcony, Circle, Mezzanine, Tier
محافظ بالکن؛ نردهٔ محافظ بالکن	Balcony rail
میلهٔ نور؛ میله‌هایی که پروژکتور بر رویشان نصب می‌شود و در دیوارهای مقابل یا کنار صحنه تعبیه شده‌اند	Box boom
اتاقک تماشا؛ اتاقک‌های مجزا در گرداگرد بالکن، شامل دو تا دوازده صندلی برای تماشاگران	Box, opera box
اتاق فرمان	Control room
راهروی نورخان	Crossover
کف صحنه	Deck
کورهٔ صحنه؛ بالای سقف صحنه؛ جایگاه آویز ابزار ماشینری	Fly, fly loft, fly tower, loft, stage tower
ریل وزنه‌های تعادل؛ سیستم بالابرنده و نگهدارنده با وزنه‌های تعادل	Fly rail, index rail, locking rail
جایگاه فالو اسپات؛ پروژکتورهای تعقیب‌کننده	Followspot booth
صحن جلوی سن	Forestage
شبکه فلزی جلوی صحنه؛ شبکه فلزی سقف پیش صحنه	Forestage grid
سالن انتظار	Front of house (FOH)
نورخان؛ راهرو، پل و مسیرهای نصب نور و تجهیزات سقف صحنه	Gallery(Stage), Bridge; jump
بالکن‌های کنار صحنه	(Gallery)(Auditorium)
شبکه فلزی؛ شبکهٔ فلزی سقف صحنه	Grid, gridiron
سالن تماشا	House
گربه‌رو؛ مسیر اختصاصی برای تنظیم نورهای سقف	Lighting catwalk
اپراتور صدا؛ جایگاه اپراتور صدا	Mix position
ارکسترا	Orchestra
جایگاه ارکستر	Orchestra pit
پایین ارکستر	Parterre, parquet circle, orchestra circle
محور اتصال وزنه‌ها	Pin rail
مرز صحنه	Plaster line
اتاقک پروژکشن	Projection booth
قاب صحنه، تاج صحنه	Proscenium, proscenium arch, proscenium opening, pros
اتاق فنی؛ اتاق مدیر صحنه؛ اتاق مجاور سالن تماشا	Proscenium box, stage box
دیوار قاب صحنه	Proscenium wall
آرامگاه؛ اتاقک حائل میان سالن تماشا و سالن انتظار، فضایی که مانع ورود سر و صدا و نور سالن انتظار به سالن تماشا می‌شود	Sound and light lock (SLL)
صحنه؛ فضایی از سن که در منظر تماشاست	Stage
سن؛ سن، قاب صحنه، نورخان، بالها و فضا‌های مرتبط به آن	Stage house



Stalls	جای گروه ارکستر؛ همان ارکسترا، به گویش بریتانیایی
Standing room	جای تماشاگران سرپا
Trap room	کُنده؛ اتاقک زیر سن
Seating wagon storage	سن متحرک؛ بوسیلهٔ موتورهای مکانیکی روی ریل سن‌های اصلی و جانبی حرکت می‌کنند
Wing(s)	بال(ها)؛ بالهای چپ و راست صحنه

راهنمای نشانه‌های تصویری نقشه

درب دولنگه	
آلودگی صوتی	
پنجره	
صندلی	
میزان اختلاف ارتفاع از کف سالن	
پلکان و جهت دسترسی	
درب یک لنگه	

فرهنگ جامع
تماتنا خانه های
ایران

استان ایلام

استان ایلام

استان ایلام با مساحتی بالغ بر ۲۰ هزار و ۱۵۰ کیلومتر مربع، از غرب با کشور عراق، از جنوب با استان خوزستان، از شرق با استان لرستان و از شمال با استان کرمانشاه همسایه است. استان ایلام به مرکزیت شهر ایلام شامل ده شهرستان به این شرح است: آبدانان، ایلام، ایوان، بدره، دره شهر، دهلران، چرداول، ملکشاهی و مهران و سیروان.

آیین و نمایش در ایلام

چوبی، آیین و رقص هنگامه‌های سور و جشن بخش عمده‌ای از مردم زاگرس‌نشین و به ویژه ایلام است. تصویر این آیین بر نقش‌نگاره‌های باستانی و کهن، نشان دهنده قدمتی هزاران ساله است. چوبی بصورت گروهی و به شکل کمانی، در ردیفی از رقصندگان زن و مرد که پنجه دست‌هایشان، یا انگشت کوچکشان، به هم گره خورده است و از چپ به راست در حرکت هستند اجرا می‌شود. سرچوبی، اولین نفر سمت راست گروه است که با دستمالی در دست وظیفه هدایت و هماهنگ کردن حرکت بقیه را به عهده دارد. سرعت و ریتم و شور رقصندگان ارتباط مستقیمی به هدایت سرچوبی دارد. مقام‌های قطار، شانه شکی، سه پا، دوبا، هلیپر که و سوار از جمله مقام‌های چوبی است. چَمَر نیز یکی دیگر از مهمترین آیینهای باستانی سرزمین ایلام است که هنوز هم در بیشتر نقاط این سرزمین در سوگ درگذشتگان برگزار می‌شود. از چمر به عنوان رقص مرگ هم یاد می‌شود چرا که شرکت کنندگان به صورتی موزون در کلام و حرکت آنرا به جای می‌آورند. گرچه این آیین خاص ایلام نیست و از جمله در لرستان و خوزستان و کرمانشاه هم برگزار می‌شود و حتی فراتر از این مناطق، جزو آیینهای مهم منطقه زاگرس به شمار میرود اما ایلام خاستگاه مهمی برای آن محسوب می‌شود. به مکان برگزاری این آیین چمرگاه گفته می‌شود.

واژه چمر به خمیدگی و خمیدگی انسان و عناصر طبیعی در موضوع سوگواری اشاره دارد. در اجرای چمر، زنان در یک ردیف و مردان در ردیفی دیگر، با همسرایی مویه خوانان، نوازندگان سُرنّا و دهل در مسیری خمیده و کمانی به سوگواری می‌پردازند. در این آیین، کلام، ریتم و آوای اشعار برای عموم شرکت کنندگان آشناست. در خوانش این اشعار طبیعتا برخی واژه‌ها و نامها، به تناسب هر موضوع سوگواری، تغییر می‌کند.

در ایلام، تاریخ تئاتر صحنه‌ای قدمت زیادی ندارد. نخستین کوشش‌های جدی به پس از انقلاب و حتی پس از جنگ ۸ ساله بازمیگردد چرا که تا آن زمان منطقه ایلام جزو عمده‌ترین مناطق جنگی ایران و عراق به شمار میرفت و امکان فعالیت وجود نداشت. برگزاری جشنواره تئاتر فجر باعث بروز نخستین طلیعه‌های تئاتر ایلام شد. در این زمان هم آثار صرفا برای حضور در جشنواره شکل می‌گرفت و اجرای عمومی در کار نبود.

از سوی انجمن هنرهای نمایشی ایران، تا آبانماه ۱۳۹۶ در مجموع برای ۱۵ گروه تئاتری استان ایلام پروانه فعالیت صادر شده است و تا این تاریخ، مجموع پروانه‌های صادر شده در کشور، ۷۷۷ فقره است.

کتابشناسی آیین و نمایش در ایلام

در زمینه تئاتر ایلام هنوز تحقیق و پژوهشی مختصر هم صورت نگرفته است. تنها معدودی مصاحبه در این زمینه وجود دارد. با اینحال اثر ذیقیمت زیر در معرفی بخشی از آیین‌هاب نمایشی این سرزمین راهگشاست.

-اسدیان خرم آبادی، محمد؛ منصور کیایی و محمد باجلان فرخی (۱۳۵۸)، باورها و دانسته‌ها در لرستان و ایلام، انتشارات فرهنگ و آموزش عالی، مرکز مردم شناسی ایران، تهران.

وضعیت تالارهای استان ایلام

به نسبت فراوانی شهرهای استان ایلام، تالار چندانی ساخته نشده است. مرکز استان، تنها یک تالار قاب عکسی مجتمع فرهنگی هنری دارد که آنهم چند منظوره است. قرار است دومین مجتمع فرهنگی هنری، با عنوان تالار مرکزی در شهر ایلام احداث شود. این مجتمع در زمینی به گسترده هفت هزار متر مربع در مرحله سفت کاری است که در حال حاضر عملیات ساختمانی به علت کمبود بودجه متوقف شده است.

حتی فعالترین شهرهای ایلام، سالانه بیش از دو یا سه نمایش، اجرای عموم ندارد. اجراهای صحنه‌ای بیشتر جنبه مناسبتی دارد و وضعیت آموزش تئاتر هم در سراسر استان، از سطح مناسبی برخوردار نیست.

در برخی از مناطق استان ایلام، نظیر آبدانان، عموم مردم به سختی توانایی خرید بلیط تئاتر و برنامه‌های فرهنگی هنری را دارند. بنابراین درآمذزایی از طریق واگذاری کامل به بخش خصوصی و عدم پرداخت کمکهای حمایتی، چندان نتیجه بخش نیست. گفتنی است تالار سینما هنر آبدانان با ۴۰۰ صندلی در تملک اداره فرهنگ و ارشاد است که در حال حاضر تعطیل است. در شهر اركواز عرض صحنه تالار مجتمع فرهنگی، کمتر از ۷ متر و عمق صحنه آنهم کمتر از ۶ متر است. در این تالار، عدم وجود فضاهای کنار صحنه و عدم وجود راهروی پشت صحنه برای ارتباط طرفین، اجرای تئاتر را سخت می‌کند. علاوه بر آن این تالار فاقد تجهیزات آتش نشانی است. در تالار مجتمع فرهنگی آبدانان، سن یک قوس در انتها دارد و پیش صحنه هم ۱متر و ۲۰ سانتی‌متر جلوتر از قاب صحنه است. این مسئله اجرای تئاتر را دچار اشکال می‌کند. دو ردیف مانده به انتهای سالن تماشا نیز دو ستون قرار گرفته که مانع دید بخشی از صندلیهای پشت آن شده است. تالار ایوان فعلا به بخش خصوصی سپرده شده و ایشان هم رسیدگی خوبی در جهت بهبود وضعیت تالار انجام داده اما بیم عدم حمایت دولتی و بازگشت هزینه‌های انجام شده می‌رود. عمق صحنه تالار ایوان ۵ متر و ۷۰ سانتی‌متر است که در حال حاضر ایراد اصلی آن به شمار میرود. دره‌شهر در حال حاضر تنها یک تالار کتابخانه عمومی دارد که از بسیاری امکانات و تجهیزات اولیه بی بهره است. وجود پنجره‌های داخل تالار مانع آکوستیک آن شده است. عدم وجود اتاق فرمان و وسایل و تجهیزات فنی و نور و صدا، کاربری آنرا در حد مکانی برای تمرین تقلیل داده است. علاوه بر دره شهر، در سرابله، دهلران و مهران نیز گروه‌های تئاتر از تالارهای کتابخانه شهرهایشان استفاده می‌کنند که مشابه تالار کتابخانه دره‌شهر است و در ادامه بدان پرداخته شده است. همچنین در سه شهر سرابله، دهلران و دره شهر، مجتمع‌های فرهنگی و هنری تازه‌ای بنا شده که در مرحله سفت کاریست. این مجتمع‌ها بصورت تیپ، یکسان و هم شکل است. در همین مرحله از بنا ابعاد صحنه آمفی‌تئاتر دره‌شهر، که نظیر آن دو شهر دیگر هم هست، قابل اندازه‌گیری بود که به این شرح است: عمق سن: ۴ متر و ۷۰ سانتی‌متر و عرض صحنه: ۶ متر و ۹۰ سانتی‌متر. باید در نظر داشت این ابعاد پس از اضافه شدن رویه‌های مختلف و پوشش‌های چوبی و آکوستیک و متریاال‌های دیگر، قاعدتا از این هم کمتر خواهد شد. در این تالارها همچنین دو ورودی در طرفین انتهای صحنه بایست وجود داشته باشد تا مسیر راهروی انتهای صحنه برای ارتباط طرفین صحنه مفید و بصورت کاربردی قابل استفاده باشد. در شکل فعلی تنها یک ورودی در انتهای صحنه وجود دارد و طرف دیگر بسته است که چندان کاربردی نیست.

تالارهای استان ایلام

تالارهایی که در ردیف‌هایی با رنگی غیر از رنگ زمینه برجسته شده به همین ترتیب، یعنی به اولویت الفبایی نام شهرستان‌ها، در صفحات بعدی به صورت مشروح توصیف و تحلیل شده است. اهمیت تالارهای برجسته شده بواسطه اجرای نمایش و قابلیت‌های نمایشی آنها بوده است و باقی صرفاً جنبه آماری دارد. تعداد تالارهایی که در استان ایلام از طریق منابع موثق و بصورت میدانی شناسایی شد ۳۳ تالار است که از این تعداد ۸ تالار به اداره فرهنگ و ارشاد اسلامی تعلق دارد. از این تعداد در حال حاضر ۴ تالار در زمینه اجرای نمایش فعال محسوب می‌شوند.

ردیف	شهرستان	نام تالار	تأسیس	مالک	وضعیت	نوع صحنه	ظرفیت	شماره تلفن	صفحه
۱	آبدانان	تالار مجتمع فرهنگی هنری	۱۳۸۵	اداره فرهنگ و ارشاد اسلامی	فعال	قاب عکسی	۱۵۶	۰۸۴۳۳۶۲۵۲۶۸	
۲	آبدانان	تالار سینما هنر		اداره فرهنگ و ارشاد اسلامی	تعطیل	قاب عکسی	۴۰۰	۰۸۴۳۳۶۲۵۲۶۸	
۳	آبدانان	تالار کتابخانه عمومی		اداره فرهنگ و ارشاد اسلامی	غیرفعال	قاب عکسی	۹۰	۰۸۴۳۳۶۲۵۲۶۸	
۴	آبدانان	تالار سینمای پدافند هوایی		نیروی هوایی ارتش	غیرفعال	قاب عکسی	۱۳۰	۰۸۴۳۲۲۲۴۴۴	
۵	آبدانان	تالار کانون شهید بهشتی		آموزش و پرورش	غیرفعال	قاب عکسی	۹۰	۰۸۴۳۵۲۲۶۲۷	
۶	ایلام	تالار مجتمع فرهنگی هنری		اداره فرهنگ و ارشاد اسلامی	فعال	قاب عکسی	۲۰۸	۰۸۴۳۲۲۵۴۰۰	
۷	ایلام	تالار دانشگاه علوم پزشکی		علوم پزشکی	غیرفعال	قاب عکسی	۲۵۰	۰۸۴۳۳۶۴۵۲۵	
۸	ایلام	تالار دانشگاه ایلام		دانشگاه ایلام	غیرفعال	قاب عکسی	۴۰۰	۰۸۴۳۲۲۷۰۲۹	
۹	ایلام	تالار امور تربیتی بعثت		آموزش و پرورش	غیرفعال	قاب عکسی	۳۸۰	۰۸۴۳۳۳۳۱۲۵	
۱۰	ایلام	تالار سازمان فنی حرفه‌ای		فنی حرفه‌ای	غیرفعال	قاب عکسی	۴۸۰	۰۸۴۱۲۲۲۰۵۱۱	
۱۱	ایلام	تالار هلال احمر		هلال احمر	غیرفعال	قاب عکسی	۲۵۰	۰۸۴۳۳۲۳۲۰۰۱	
۱۲	ایلام	تالار غدیر		نیروی انتظامی	غیرفعال	قاب عکسی	۴۰۰	۰۸۴۱۲۱۸۲۳۶۲	
۱۳	ایلام	تالار لاله		سپاه پاسداران	غیرفعال	قاب عکسی	۳۰۰	۰۸۴۱۳۳۸۱۶۴۲	
۱۴	ایلام	تالار حوزه هنری		حوزه هنری	غیرفعال	قاب عکسی	۸۰	۰۸۴۱۳۳۳۶۳۷۶	
۱۵	ایلام	تالار کانون پرورش شماره ۱		کانون پرورش فکری	غیرفعال	قاب عکسی	۸۰	۰۸۴۳۳۳۲۲۵۶	
۱۶	ایلام	تالار کانون پرورش شماره ۲		کانون پرورش فکری	غیرفعال	قاب عکسی	۲۰۰	۰۸۴۳۳۳۴۹۳۷۶	

فرهنگ جامع تمانناخانه‌های ایران

تالارهای نمایننل استان ایلام

۱۷	ایلام	تالار اجتماعات هتل زاگرس		هتل زاگرس	غیرفعال	قاب عکسی	۱۵۰	۰۸۴۱۲۲۳۴۸۰۰
۱۸	ایلام	تالار باشگاه فرهنگیان		خانه معلم	غیرفعال	قاب عکسی	۲۵۰	۰۸۴۳۳۳۳۲۹۷۰
۱۹	ایلام	تالار کمیته امداد		کمیته امداد	غیرفعال	قاب عکسی	۳۰۰	۰۸۴۴۴۶۹۰۸۱۳
۲۰	ایلام	تالار بهزیستی		بهزیستی	غیرفعال	قاب عکسی	۳۰۰	۰۸۴۳۲۲۲۱۸۶۸
۲۱	ایلام	تالار سینمایی سپاه		سپاه پاسداران	غیرفعال	قاب عکسی	۶۰۰	۰۸۴۱۳۳۸۱۶۴۲
۲۲	ایلام	تالار اداره ورزش و جوانان		اداره کل ورزش و جوانان	غیرفعال	قاب عکسی	۱۵۰	۰۸۴۳۳۳۳۰۰۳۱
۲۳	ایوان	تالار مجتمع فرهنگی هنری	۱۳۸۲	اداره فرهنگ و ارشاد اسلامی	فعال	قاب عکسی	۱۹۸	۰۸۴۳۳۲۳۵۵۶۹
۲۴	ایوان	تالار امور تربیتی		آموزش و پرورش	غیرفعال	قاب عکسی	۱۰۰	۰۸۴۳۳۶۲۲۱۷۷
۲۵	ایوان	تالار کانون پرورش		کانون پرورش فکری	غیرفعال	قاب عکسی	۷۰	۰۸۴۲۳۲۳۱۹۶۵
۲۶	بدره	تالار کانون جوانان سابق		آموزش و پرورش	غیرفعال	قاب عکسی	چیدمانی	۰۸۴۳۳۸۲۲۲۳۹
۲۷	چرداول- سرابله	تالار کتابخانه عمومی		امور کتابخانه‌ها	غیرفعال	قاب عکسی	۷۰	۸۴۳۴۲۲۴۰۸۳۰
۲۸	دره شهر	تالار کتابخانه عمومی	۱۳۶۴	اداره فرهنگ و ارشاد اسلامی	غیرفعال	قاب عکسی	۶۷	۰۸۴۳۵۲۳۷۴۱
۲۹	دهلران	تالار کتابخانه عمومی		امور کتابخانه‌ها	غیرفعال	قاب عکسی	۸۰	۰۸۴۳۳۷۲۳۱۸۸
۳۰	شیروان	تالار کتابخانه عمومی		امور کتابخانه‌ها	غیرفعال	قاب عکسی	۷۰	۰۸۴۳۴۲۲۴۳۹۴
۳۱	ملکشاهی- ارکواز	تالار مجتمع فرهنگی ارکواز	۱۳۸۴	اداره فرهنگ و ارشاد اسلامی	فعال	قاب عکسی	۱۵۳	۰۸۴۳۳۸۵۵۵۶۷
۳۲	ملکشاهی- ارکواز	تالار امور تربیتی		اداره فرهنگ و ارشاد اسلامی	غیرفعال	قاب عکسی	۱۰۰	۰۸۴۳۳۸۵۵۵۶۷
۳۳	مهران	تالار کتابخانه عمومی		امور کتابخانه‌ها	غیرفعال	قاب عکسی	۱۲۰	۰۸۴۳۳۸۲۵۱۳۵

• معیار فعال و غیرفعال، صرفاً بر حسب فعالیت‌های تئاتری و دسترسی عموم به تالارهاست. ممکن است تالاری که در اینجا «غیرفعال» عنوان شده در سایر زمینه‌های هنری و فرهنگی فعال به شمار آید و یا به دلیل تعلق به نهادهایی نظیر آموزش و پرورش و دانشگاه، صرفاً در دسترس دانش‌آموزان و دانشجویان بوده و در موارد معدودی در دسترس عموم باشد.

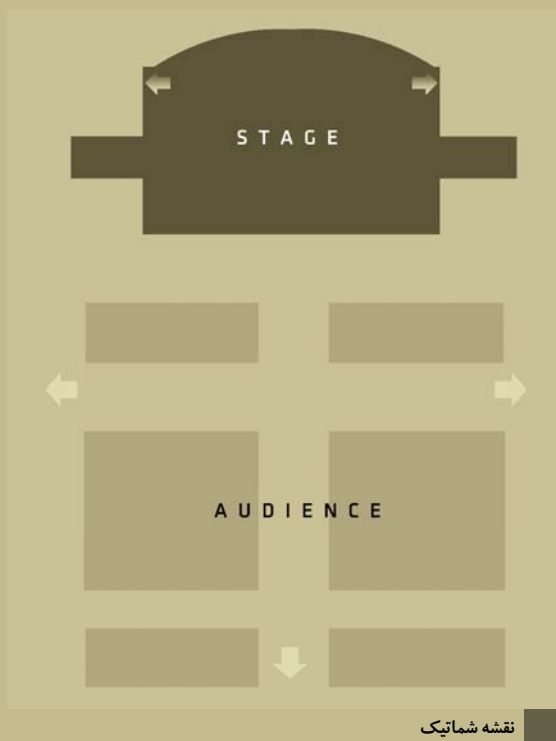


تالار مجتمع فرهنگی هنری آبدانان	
شهر / استان	آبدانان / ایلام
سال تأسیس	۱۳۸۵ خورشیدی
مالک و بهره‌بردار	اداره فرهنگ و ارشاد اسلامی
وضعیت اجرای نمایش	فعال
کاربری تالار	چند منظوره
محل استقرار	داخل مجتمع، طبقه همکف
نشانی	خیابان سراب، مجتمع فرهنگی هنری ارشاد
شماره تماس	با پیش‌شماره شهرستان ۰۸۴۳۳۶۲۵۲۶۸



فرهنگ جامع تماشناخانه‌های ایران

تالارهای نماینن استان ایلام

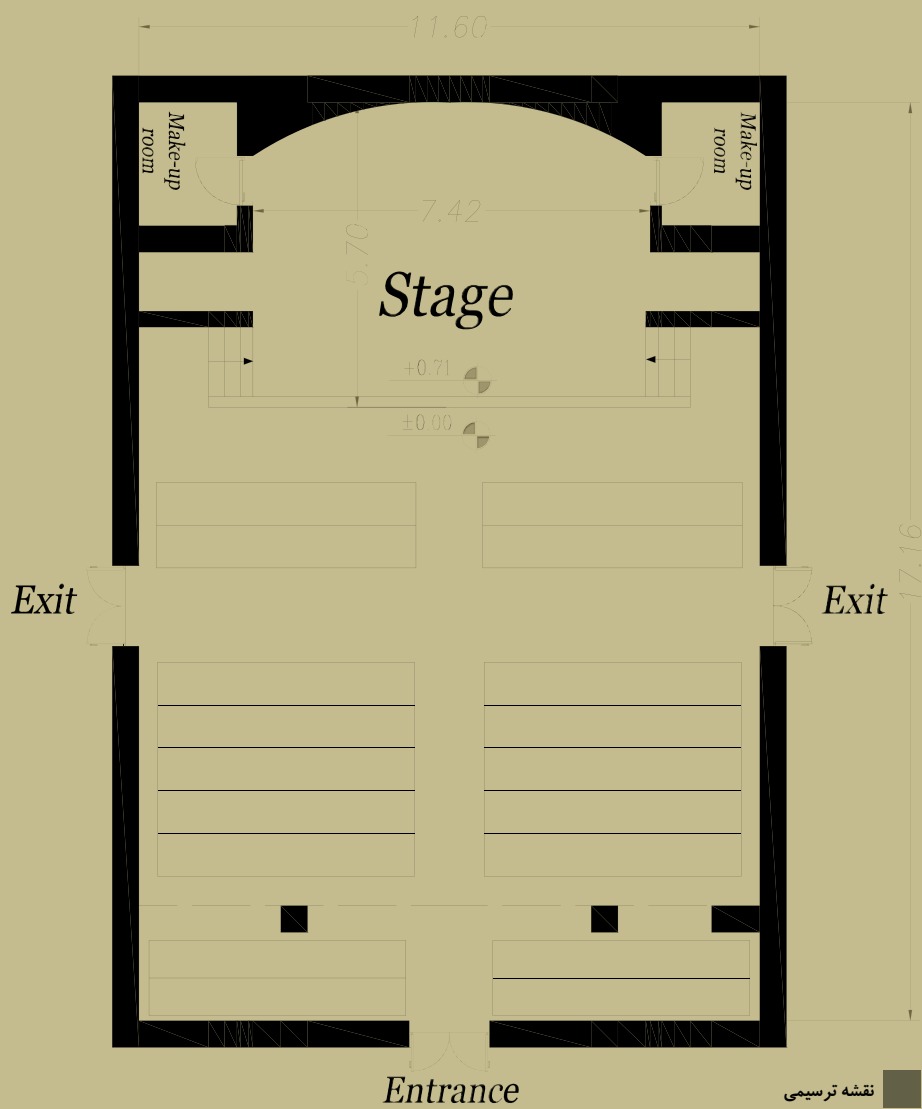


نقشه شماتیک

صحنه	
نوع صحنه	قاب عکسی
پوشش کف صحنه	موکت
پوشش دیوارهای صحنه	چوب
پرده	کناره رو، مکانیزه، مخمل قرمز
سالن تماشا	
پوشش دیوارها	چوب
صندلی‌ها	شماره گذاری نشده/ تاشو، فلزی با رویه مخمل آخرای
پوشش کف	پارکت پلاستیکی
اتاق فرمان	پشت جایگاه تماشا، مشرف به صحنه
اتاق گریم	دو اتاق در طرفین صحنه
تجهیزات آتش‌نشانی	کپسول آتش‌نشانی
گرمایش و خنک کننده	اسپیلت
تجهیزات نور و صدا	
نور	لامپ ۲۰۰ وات، ۷ دستگاه اسپات، یک بار(میله نور) بر دیوار اتاق فرمان و یکی بر پیشانی صحنه نصب شده است
میز کنترل نور	دایمر EURO LIGHT ۲۴ خط
میز کنترل صدا	میکسر DYNACORD ۲۶ خط
فنی	تکنیسین نور و صدا آقای سیدعلی عبداللهی است. آیفون از اتاق فرمان به پشت صحنه ندارد. سیستم ارتباط صوتی اتاق فرمان با عوامل اجرایی روی صحنه برقرار نیست.

● توضیحات

سن یک قوس در انتها دارد و پیش صحنه هم ۱ متر و ۲۰ سانتی‌متر جلوتر از قاب صحنه است. این مسئله برای اجرای تئاتر، محدودیت‌هایی ایجاد می‌کند. گویا این پیش صحنه بعدتر اضافه شده است. دو ردیف مانده به انتهای سالن تماشا نیز دو ستون قرار گرفته که مانع دید بخشی از صندلی‌های پشت آن شده است. راهروی پشت صحنه برای ارتباط طرفین صحنه دارد. مناسب‌ترین مسیر انتقال دکور به صحنه از طریق درب‌های ورودی سالن است. دوربین مدار بسته دارد. یک دستگاه پروژکشن بر روی سقف، در محل تلاقی صحنه و سالن، نصب شده و پرده نمایش در انتهای صحنه که بوسیله کنترل، به هنگام لزوم جمع و یا باز می‌شود. چون سالن درون مجتمع واقع شده واجد سالن انتظار است. از جمله امکانات رفاهی این مجموعه سرویس بهداشتی و آبسردکن است. مردم این منطقه به علت محرومیت اقتصادی به سختی توانایی خرید بلیط برای تئاتر و برنامه‌های فرهنگی هنری دارند. بنابراین در آمدزایی برای این تالار از طریق واگذاری به بخش خصوصی چندان نتیجه بخش نیست. تالار سینما هنر آبدانان با ۴۰۰ صندلی در تملک اداره فرهنگ و ارشاد است که در حال حاضر تعطیل است.



مشخصات سالن	
طول سرتاسری	۱۷/۱۶
عرض سرتاسری	۱۱/۶۰
عرض صحنه	۷/۴۲
دهانه صحنه	۷/۴۲
عمق صحنه	۵/۷
ارتفاع صحنه (تا سقف)	۳/۶۰
ارتفاع قابل دید صحنه	۳/۶۰
ارتفاع سن	۰/۷۱
ارتفاع سالن تماشا در جلو	۷/۹۱
ارتفاع سالن تماشا در انتها	۳/۱۶
تعداد پلکان سن	۳
تعداد پلکان کف سالن	۸
تعداد ردیف‌ها	۹
فاصله ردیف اول تا سن	۲/۲۷
فاصله بین دو ردیف	۰/۸۰
تعداد صندلی‌ها	۱۵۶
تعداد درب‌ها	۳
ابعاد درب ورودی	۲/۲۴*۱/۷
ابعاد درب خروجی	۲/۲۴*۱/۷
عرض راهروی میانی	۱/۴۴
عرض راهروی کناری	ندارد

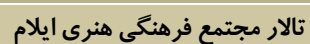
نقشه ترسیمی



فرهنگ جامع تماشاخانه‌های ایران

تالارهای نمایش استان ایلام

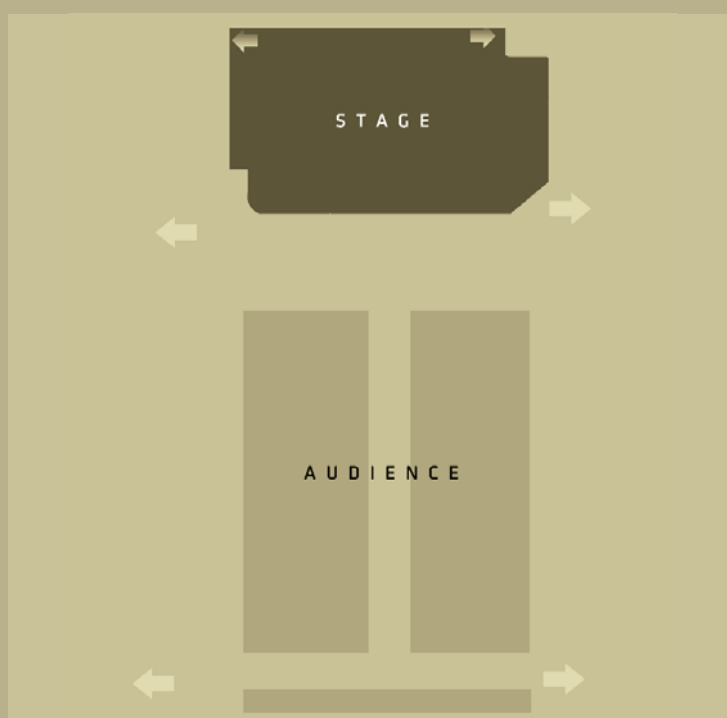




۲۲

فرهنگ جامع تماشاخانه‌های ایران

تالارهای نماینل استان ایلام



نقشه شماتیک

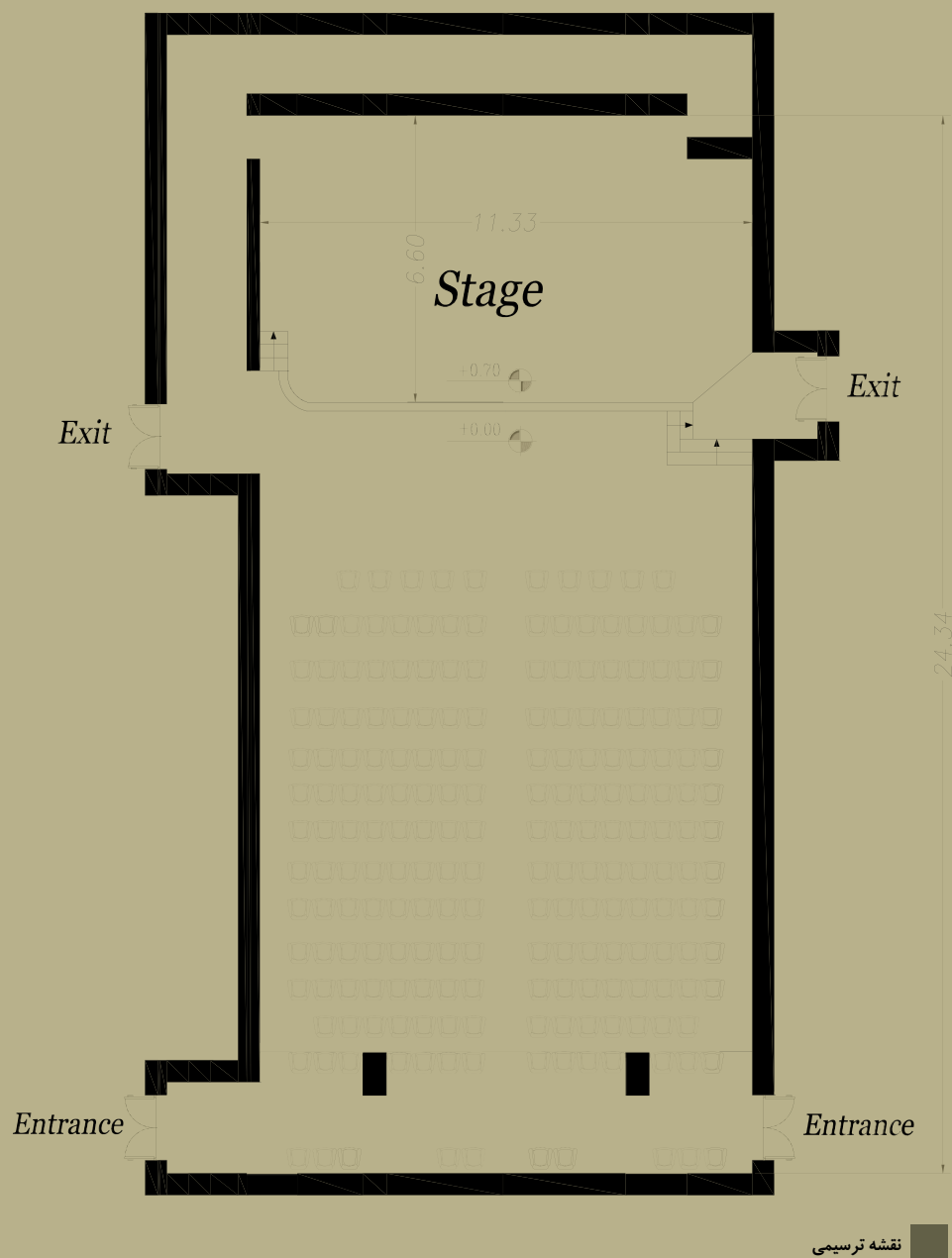
صحنه	
نوع صحنه	قاب عکسی
پوشش کف صحنه	چوب
پوشش دیوارهای صحنه	چوب
پرده	کناره رو، مکانیزه، مخمل قرمز

سالن تماشا	
پوشش دیوارها	چوب
صندلی‌ها	شماره گذاری شده/ تاشو، فلزی با رویه مخمل قرمز
پوشش کف	موکت
اتاق فرمان	پشت جایگاه تماشا، مشرف به صحنه
اتاق گریم	۳ اتاق، پشت صحنه
تجهیزات آتش‌نشانی	کپسول آتش‌نشانی و FIREBOX (فعال نیست)
گرمایش و خنک کننده	اسپیلت

تجهیزات نور و صدا	
نور	۲۰ دستگاه اسپات، نورافکن، فلشر، رقص نور
میز کنترل نور	دیمر ۱۲ خط PH
میز کنترل صدا	میکسر DYNACORD ۱۴ خط
فنی	تکنیسین نور و صدا آقای جهان‌دیده و آقای خانی هستند. آیفون از اتاق فرمان به پشت صحنه ندارد. سیستم ارتباط صوتی اتاق فرمان با عوامل اجرایی روی صحنه برقرار نیست. تالار مجهز به یک دستگاه بالابر برقی است.

● توضیحات

راهروی پشت صحنه برای ارتباط طرفین صحنه دارد. مناسبترین مسیر انتقال دکور به صحنه از طریق دربهای ورودی سالن است. دوربین مدار بسته دارد. دو دستگاه پروژکشن، یکی بر روی سقف، دیگری زیر پنجره اتاق فرمان، نصب شده و پرده نمایش در انتهای صحنه یکی ثابت، و دیگری بوسیله کنترل، به هنگام لزوم جمع و یا باز می‌شود. چون سالن درون مجتمع واقع شده واجد سالن انتظار است. از جمله امکانات رفاهی این مجموعه سرویس بهداشتی و آب‌سردکن است. دومین مجتمع فرهنگی هنری با عنوان تالار مرکزی در شهر ایلام بناسست احداث شود. این مجتمع در زمینی به گستره هفت هزار متر مربع اهدایی استانداری ایلام با زیربنای ۱۲ هزار متر مربع مجهز به سالن موسیقی، آمفی‌تئاتر، گالری و فضاهایی از این قبیل است. آمفی‌تئاتر آن در مرحله سفت‌کاری است که در حال حاضر عملیات ساختمانی به علت کمبود بودجه متوقف شده است.



مشخصات سالن	
طول سر تاسری	۲۴/۳۴
عرض سر تاسری	۱۱/۳۳
عرض صحنه	۱۱/۳۳
دهانه صحنه	۱۱/۳۳
عمق صحنه	۶/۶۰
ارتفاع صحنه (تا سقف)	۵
ارتفاع قابل دید صحنه	۵
ارتفاع سن	۰/۷۰
ارتفاع سالن تماشا در جلو	۵/۷۶
ارتفاع سالن تماشا در انتها	۲/۵۴
تعداد پلکان سن	۳
تعداد پلکان کف سالن	ندارد
تعداد ردیف‌ها	۱۴
فاصله ردیف اول تا سن	۲/۷۰
فاصله بین دو ردیف	۰/۸۴
تعداد صندلی‌ها	۲۰۸
تعداد درب‌ها	۴
ابعاد درب ورودی	۱/۴۵*۲
ابعاد درب خروجی	۲*۱/۴۵
عرض راهروی میانی	۰/۹۴
عرض راهروی کناری	۰/۷۴



فرهنگ جامع تماثناخانه‌های ایران

تالارهای نمایش استان ایلام

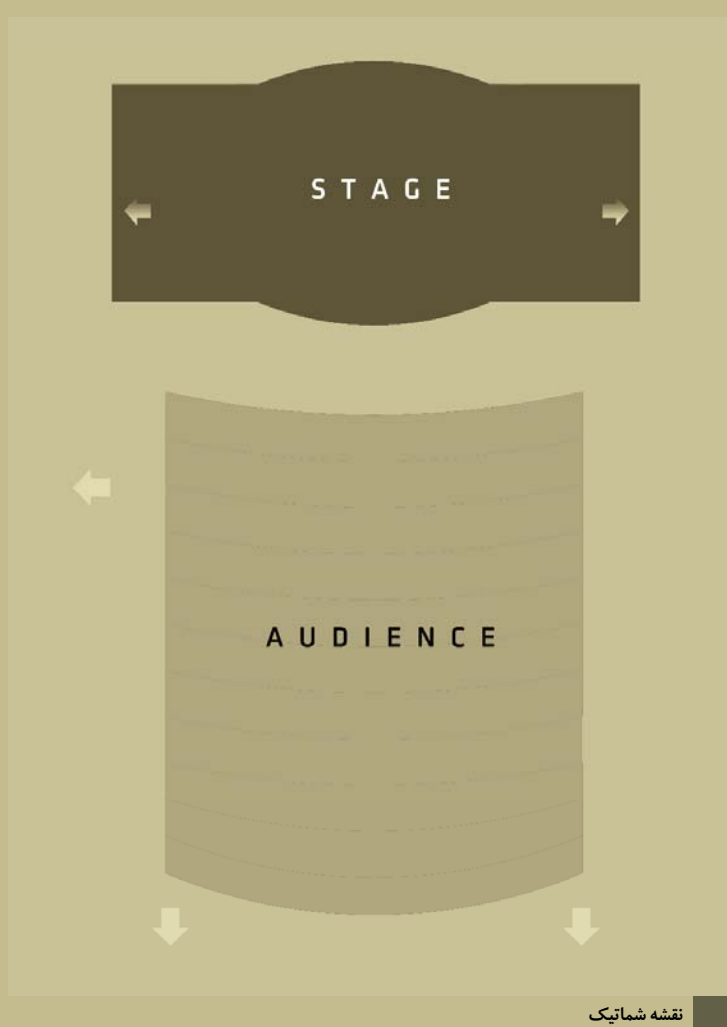




تالار مجتمع فرهنگی هنری ایوان

شهر / استان	ایوان / ایلام
سال تأسیس	۱۳۸۲ خورشیدی
مالک	اداره فرهنگ و ارشاد اسلامی
بهره‌بردار	بخش خصوصی؛ آقای کیهان کیانی
وضعیت اجرای نمایش	فعال
کاربری تالار	چند منظوره
محل استقرار	داخل مجتمع، طبقه همکف
نشانی	خیابان امام(ره)، روبروی فرمانداری، کنار پارک شهدا
شماره تماس	با پیش‌شماره شهرستان ۰۸۴۳۳۲۳۵۵۶۹



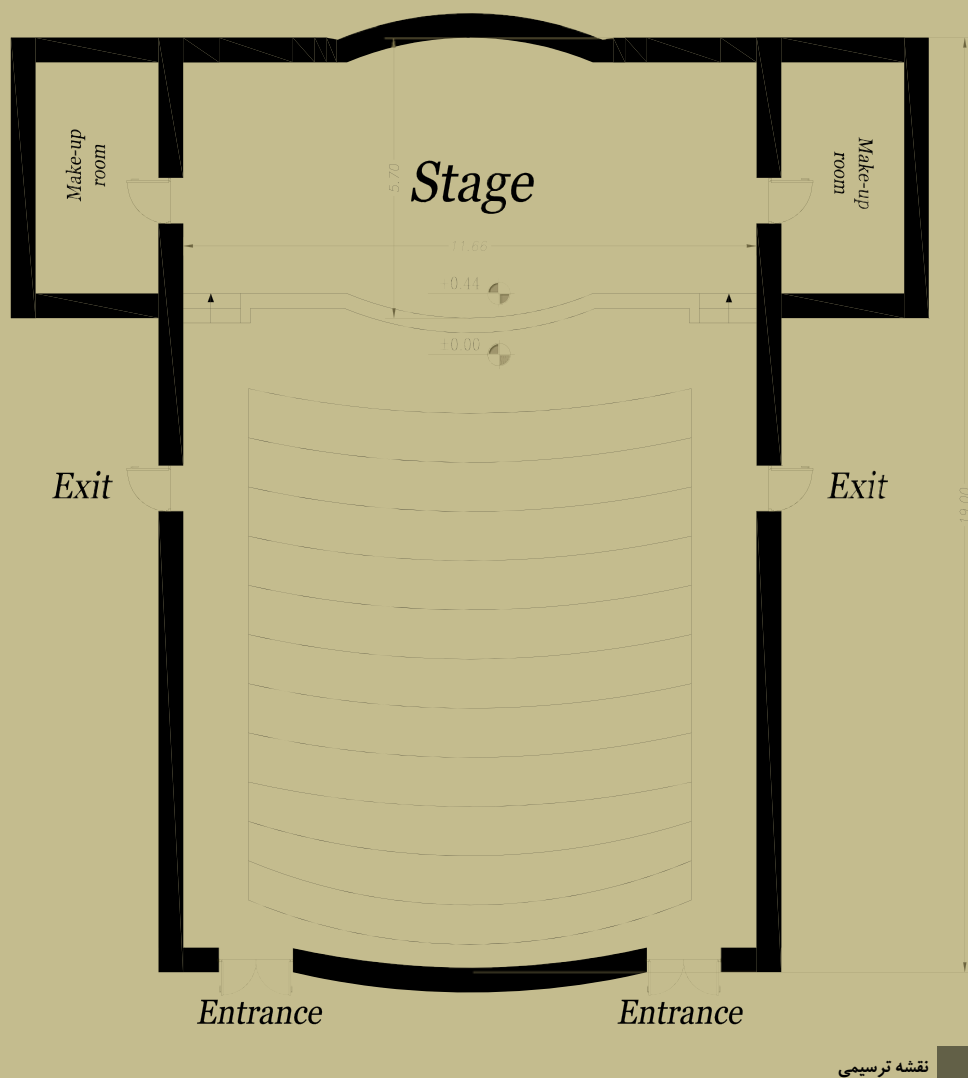


نقشه شماتیک

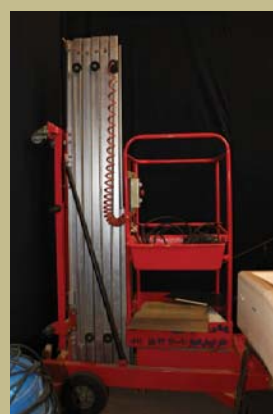
صحنه	
نوع صحنه	قاب عکسی
پوشش کف صحنه	موکت
پوشش دیوارهای صحنه	چوب
پرده	کناره رو، مکانیزه، مخمل قرمز
سالن تماشا	
پوشش دیوارها	چوب
صندلی‌ها	شماره گذاری شده / تاشو، فلزی با روپیه مخمل قرمز
پوشش کف	پارکت
اتاق فرمان	پشت جایگاه تماشا، مشرف به صحنه
اتاق گریم	۲ اتاق، طرفین صحنه، نیاز به نظافت دارد
تجهیزات آتش‌نشانی	کپسول آتش‌نشانی
گرمایش و خنک کننده	اسپیلت
تجهیزات نور و صدا	
نور	یک میله نور بالای ردیف اول نصب شده، ۲ دستگاه ترنر ۴ کاسه‌ای، ۱۰ اسپات و نورافکن، فلشر، رقص نور ۸ لامپ LED
میز کنترل نور	دیمر ۲ دستگاه LITE PUTER ۱۲ خط
میز کنترل صدا	میکسر DYNACORD ۲۰ خط
فنی	تکنیسین نور و صدا آقای کیهان کیانی است. آیفون از اتاق فرمان به پشت صحنه ندارد. سیستم ارتباط صوتی اتاق فرمان با عوامل اجرایی روی صحنه برقرار نیست. تالار مجهز به یک دستگاه بالابر برقی است. دربهای تالار چوبی است و آکوستیک نیستند

● توضیحات

راهروی پشت صحنه برای ارتباط طرفین صحنه ندارد. مناسبترین مسیر انتقال دکور به صحنه از طریق دربهای ورودی سالن است. دوربین مدار بسته دارد. یک دستگاه پروژکشن بر روی سقف، در محل تلاقی صحنه و سالن، نصب شده و پرده نمایش در انتهای صحنه که بوسیله کنترل، به هنگام لزوم جمع و یا باز می‌شود. چون سالن درون مجتمع واقع شده واجد سالن انتظار است. از جمله امکانات رفاهی این مجموعه سرویس بهداشتی و آبسردکن است. کنار ساختمان اداره فرهنگ و ارشاد کتابخانه عمومی شهر واقع شده است. سالانه، در تالار ایوان، بطور متوسط ۲ تا ۳ نمایش اجرای عموم می‌روند.



مشخصات سالن	
طول سرتاسری	۱۹
عرض سرتاسری	۱۱/۶۶
عرض صحنه	۱۱/۶۶
دهانه صحنه	۱۱/۶۶
عمق صحنه	۵/۷۰
ارتفاع صحنه (تا سقف)	۶/۷۱
ارتفاع قابل دید صحنه	۶/۱
ارتفاع سن	۰/۴۴
ارتفاع سالن تماشا در جلو	۶/۵۳
ارتفاع سالن تماشا در انتها	۶/۱۸
تعداد پلکان سن	۲
تعداد پلکان کف سالن	۷
تعداد ردیف‌ها	۱۱
فاصله ردیف اول تا سن	۲/۱۶
فاصله بین دو ردیف	۰/۹۱
تعداد صندلی‌ها	۱۹۸
تعداد درب‌ها	۴
ابعاد درب ورودی	۲*۱/۶۸
ابعاد درب خروجی	۱/۹۸*۰/۹۸
عرض راهروی میانی	ندارد



فرهنگ جامع تمانناخانه‌های ایران

تالارهای نمایش استان ایلام





تالار کتابخانه عمومی اداره فرهنگ و ارشاد اسلامی دره شهر

دره شهر / ایلام

شهر / استان

۱۳۶۴ خورشیدی

سال تأسیس

اداره فرهنگ و ارشاد اسلامی

مالک و بهره‌بردار

فعال

وضعیت اجرای نمایش

چند منظوره

کاربری تالار

داخل مجتمع، طبقه همکف

محل استقرار

خیابان امام، کنار موزه میراث فرهنگی، اداره فرهنگ و ارشاد اسلامی

نشانی

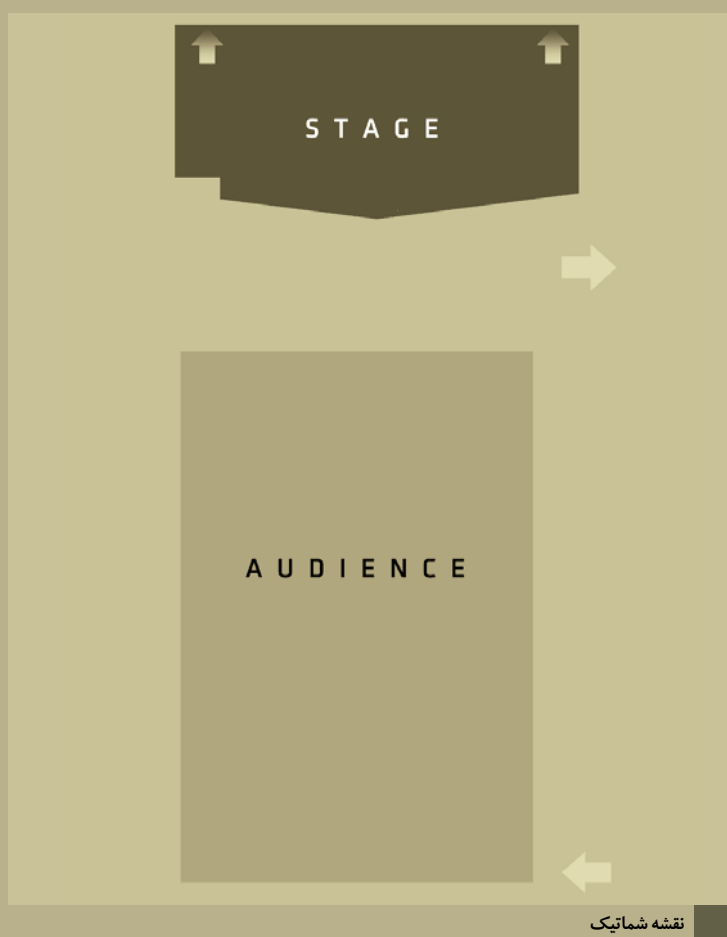
با پیش‌شماره شهرستان ۰۸۴۳۵۲۳۷۴۱

شماره تماس



فرهنگ جامع تماشاخانه‌های ایران

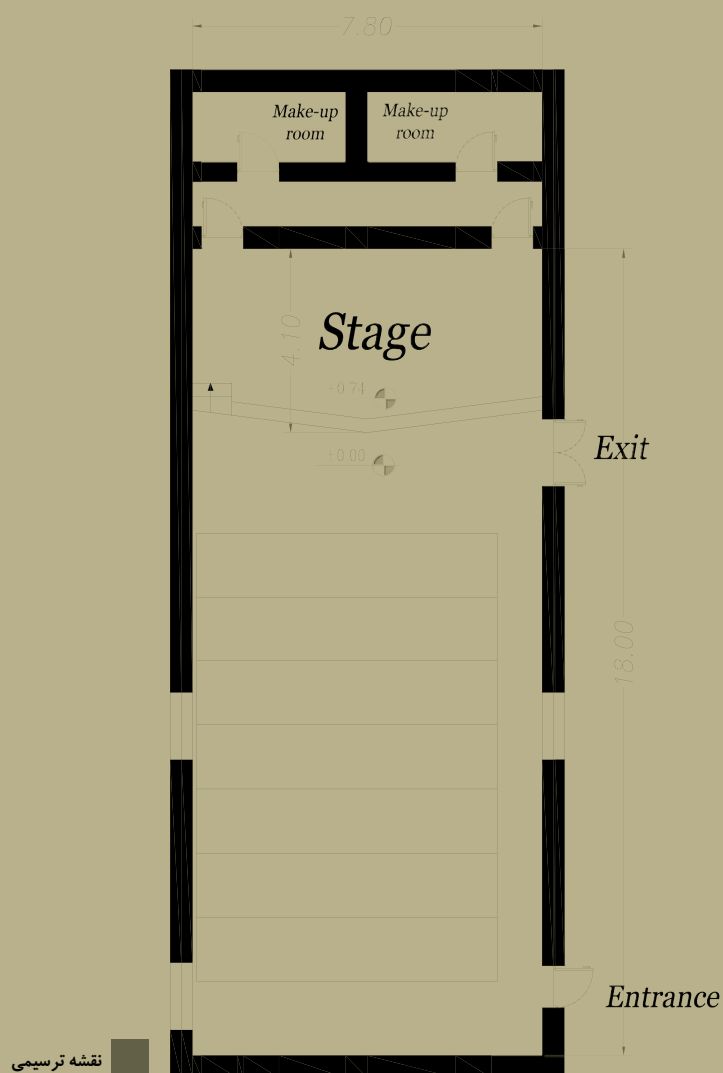
تالارهای نماینل استان ایلام



صحنه	
نوع صحنه	قاب عکسی
پوشش کف صحنه	موکت روی سنگ
پوشش دیوارهای صحنه	PVC
پرده	کناره رو، دستی، مخمل قرمز
سالن تماشا	
پوشش دیوارها	PVC
صندلی‌ها	شماره گذاری نشده/ تاشو، فلزی با رویه سبز رنگ
پوشش کف	موزاییک
اتاق فرمان	ندارد
اتاق گریم	پشت صحنه، تبدیل به انبار شده است
تجهیزات آتش‌نشانی	ندارد
گرمایش	شوفاژ
خنک کننده	کولر آبی
تجهیزات نور و صدا	
نور	ندارد
میز کنترل نور	ندارد
میز کنترل صدا	ندارد. یک دستگاه آمپلی فایر دارد
فنی	تکنیسین نور و صدا ندارد. اتاق فرمان ندارد. از امکانات ساده فنی هم بی بهره است.

● توضیحات

راهروی پشت صحنه برای ارتباط طرفین صحنه دارد. مناسب‌ترین مسیر انتقال دکور به صحنه از طریق درب‌های ورودی سالن است. دستگاه پروژکشن و پرده نمایش ندارد. چون سالن درون مجتمع واقع شده واجد سالن انتظار است. از جمله امکانات رفاهی این مجموعه سرویس بهداشتی و آبسردکن است. این تالار جزو ملحقات کتابخانه عمومی دره‌شهر است. کنار اداره ارشاد موزه میراث فرهنگی قرار دارد و در کنار این دو، محوطه قدیمی شهر سیمره واقع شده است. مجتمع فرهنگی هنری دره شهر در محل دیگری در حال ساخت است که یک آمفی‌تئاتر هم دارد.



مشخصات سالن	
طول سرتاسری	۱۸
عرض سرتاسری	۷/۸۰
عرض صحنه	۷/۸۰
دهانه صحنه	۷/۸۰
عمق صحنه	۴/۱
ارتفاع صحنه (تا سقف)	۳/۶۲
ارتفاع قابل دید صحنه	۳/۶۲
ارتفاع سن	۰/۷۴
ارتفاع سالن تماشا در جلو	۴/۲۷
ارتفاع سالن تماشا در انتها	۳/۳
تعداد پلکان سن	۲
تعداد پلکان کف سالن	۹
تعداد ردیف‌ها	۷
فاصله ردیف اول تا سن	۳/۷
فاصله بین دو ردیف	۱
تعداد صندلی‌ها	۶۷
تعداد درب‌ها	۲
ابعاد درب ورودی	۲/۲۶*۰/۹۶
ابعاد درب خروجی	۲/۲۶*۰/۹۶

مجتمع فرهنگی هنری دره‌شهر - در حال ساخت

مجتمع فرهنگی هنری دره‌شهر در محلی غیر از کتابخانه، در حال ساخت است که یک آمفی‌تئاتر هم دارد. در همین وضعیت ابعاد آن به این شرح است:

عمق صحنه: ۴/۷۰ متر

عرض صحنه: ۶/۹۰ متر

طول سرتاسری: ۱۱/۵۰ متر





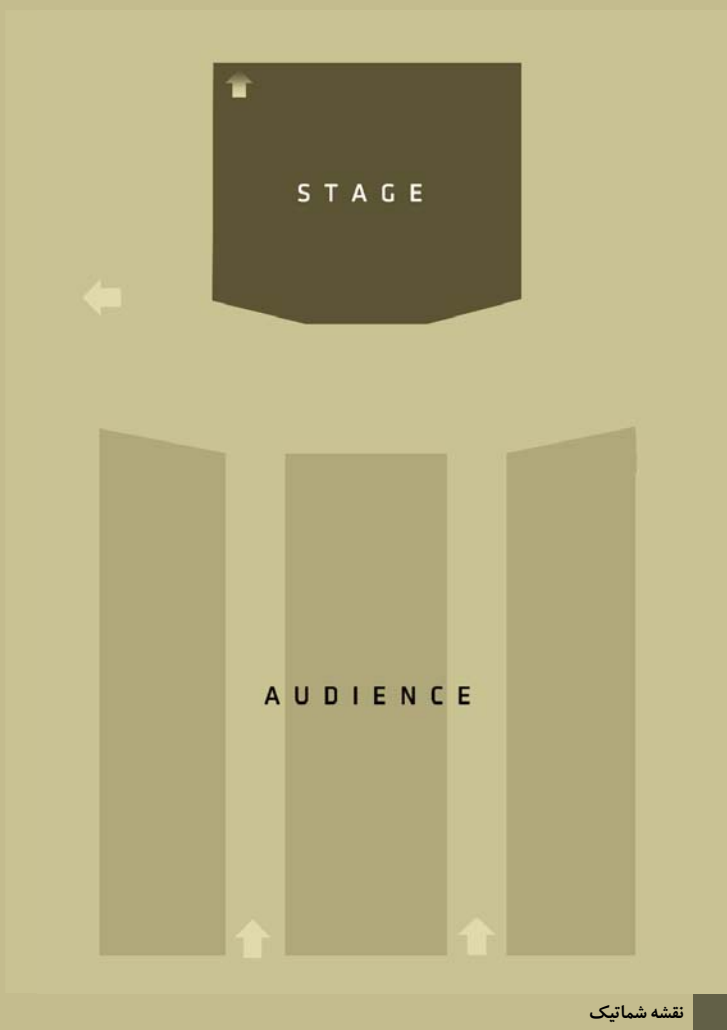
تالار مجتمع فرهنگی هنری ارکواز

شهر / استان	شهرستان ملکشاهی؛ شهر ارکواز / ایلام
سال تأسیس	۱۳۸۴ خورشیدی
مالک و بهره‌بردار	اداره فرهنگ و ارشاد اسلامی
وضعیت اجرای نمایش	فعال
کاربری تالار	چند منظوره
محل استقرار	داخل مجتمع، طبقه همکف
نشانی	شهرستان ملکشاهی، شهر ارکواز، خیابان فلسطین، کوچه شقایق، کنار کتابخانه عمومی
شماره تماس	با پیش‌شماره شهرستان ۰۸۴۳۳۸۵۵۵۶۷





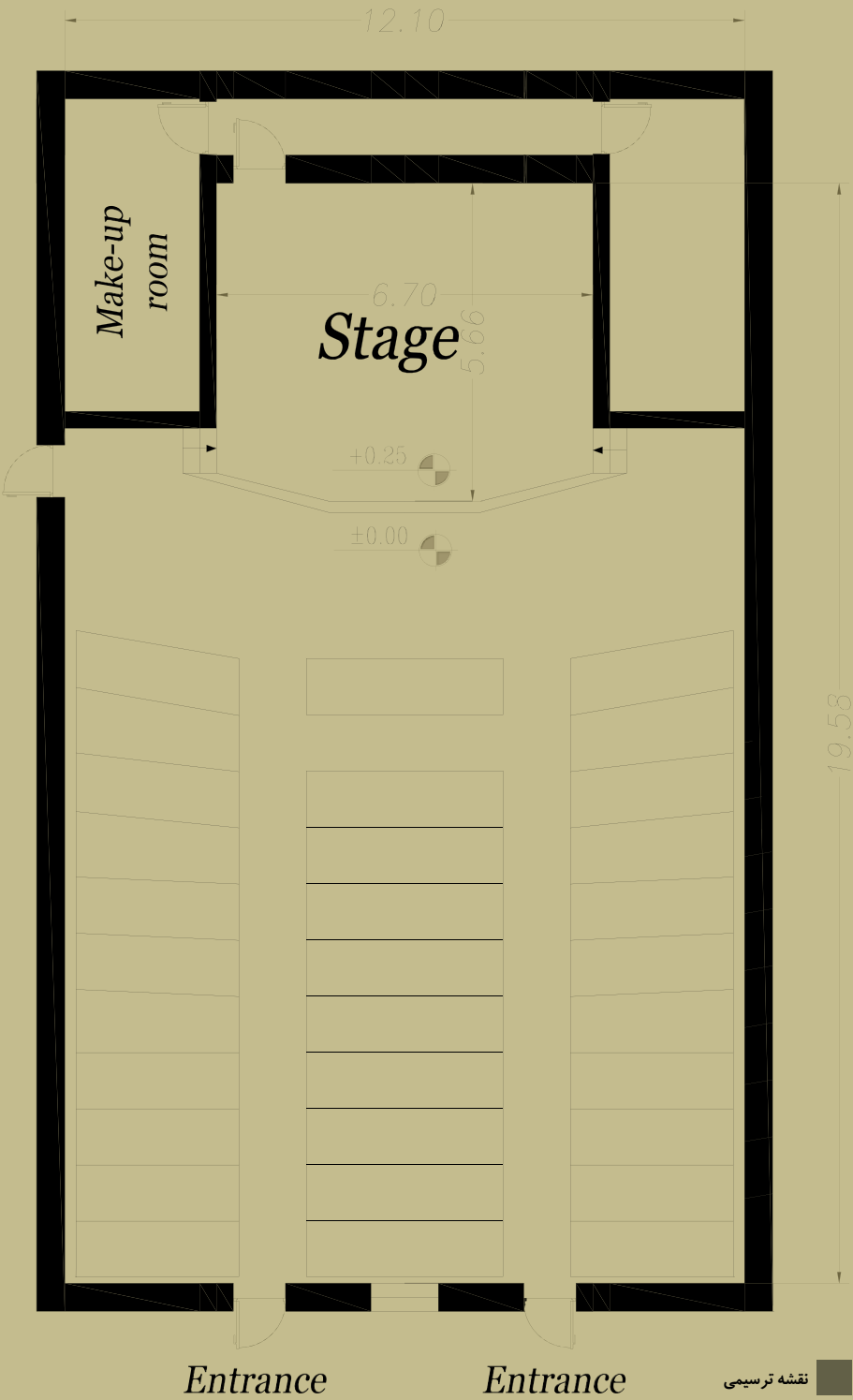
صحنه	
نوع صحنه	قاب عکسی
پوشش کف صحنه	موکت
پوشش دیوارهای صحنه	چوب
پرده	ندارد
سالن تماشا	
پوشش دیوارها	چوب
صندلی‌ها	شماره گذاری نشده/ تاشو، فلزی با رویه مخمل کرم
پوشش کف	موکت
اتاق فرمان	پشت جایگاه تماشا، مشرف به صحنه
اتاق گریم	کنار چپ صحنه
تجهیزات آتش‌نشانی	ندارد
گرمایش و خنک کننده	اسپیلت
تجهیزات نور و صدا	
نور	۳ دستگاه ترنر ۳ کاسه‌ای
میز کنترل نور	دیمِر LITE PUTER کار نمی‌کند و با کلید و پریز کنترل نور انجام می‌شود
میز کنترل صدا	میکسر DYNACORD ۲۶ خط که ۸ خط آن فعال نیست
فنی	متصدی نور و صدا آقای نصراله طمری است. آیفون از اتاق فرمان به پشت صحنه ندارد. سیستم ارتباط صوتی اتاق فرمان با عوامل اجرایی روی صحنه برقرار نیست.



نقشه شماتیک

توضیحات

سن، یک لبه ۲۰ سانتی از چوب دارد. راهروی پشت صحنه دارد اما فقط از یک طرف ورودی دارد و به طرف دیگر صحنه راه ندارد. عرض صحنه تالار شهر ارکواز کمتر از ۷ متر و عمق صحنه آن هم کمتر از ۶ متر است. عدم وجود فضاهای کنار صحنه و عدم وجود راهروی پشت صحنه برای ارتباط طرفین، اجرای تئاتر را سخت می‌کند. علاوه بر آن این تالار فاقد تجهیزات آتش‌نشانی است. مناسب‌ترین مسیر انتقال دکور به صحنه از طریق درب‌های ورودی سالن است. یک دستگاه پروژکشن بر روی سقف، در محل تلاقی صحنه و سالن، نصب شده و پرده نمایش در انتهای صحنه که بوسیله کنترل، به هنگام لزوم جمع و یا باز می‌شود. چون سالن درون مجتمع واقع شده و اجد سالن انتظار است. از جمله امکانات رفاهی این مجموعه سرویس بهداشتی و آبسردکن است. کتابخانه عمومی باقرالعلوم در همین ساختمان قرار دارد.



مشخصات سالن	
طول سرتاسری	۱۹/۵۸
عرض سرتاسری	۱۲/۱
عرض صحنه	۶/۷۰
دهانه صحنه	۶/۷۰
عمق صحنه	۵/۶۶
ارتفاع صحنه (تا سقف)	۴/۸۵
ارتفاع قابل دید صحنه	۴/۸۵
ارتفاع سن	۰/۲۵
ارتفاع سالن تماشا در جلو	۶/۹۰
ارتفاع سالن تماشا در انتها	۵/۶۲
تعداد پلکان سن	۲
تعداد پلکان کف سالن	۱۰
تعداد ردیف‌ها	۱۱
فاصله ردیف اول تا سن	۲/۶۰
فاصله بین دو ردیف	۰/۹۸
تعداد صندلی‌ها	۱۵۳
تعداد درب‌ها	۳
ابعاد درب ورودی	۲/۲۵*۰/۹۲
ابعاد درب خروجی	۲/۲۵*۰/۹۲
عرض راهروی میانی	۱/۲۱





فرهنگ جامع تمانناخانه‌های ایران

تالارهای نمایش استان ایلام

با سپاس از همراهی

آقای غلامپور، سرپرست محترم امور هنری اداره کل فرهنگ و ارشاد اسلامی استان ایلام
سعید خیراللهی، رئیس انجمن نمایش و مصطفی کولیوندی هنرمند و فعال تئاتر ایلام
آقای صحرایی، رئیس محترم اداره فرهنگ و ارشاد اسلامی ایوان
آقای ذوالفقاری، رئیس محترم اداره فرهنگ و ارشاد اسلامی ملکشاهی
آقای عبداللهی، روابط عمومی محترم اداره فرهنگ و ارشاد اسلامی آبدانان
آقای کاظم‌زاده، رئیس محترم اداره فرهنگ و ارشاد اسلامی دره‌شهر
مدیر کل و کارکنان محترم ادارات فرهنگ و ارشاد اسلامی استان ایلام